

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 15.11.2011
COM(2011) 747 konč.

2011/0361 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2011) 1354 konč.}

{SEC(2011) 1355 konč.}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Bonitetne agencije so pomembni udeleženci na finančnih trgih in njihovo delovanje mora biti urejeno z ustreznim pravnim okvirom. Uredba (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah¹ se je začela v celoti uporabljati s 7. decembrom 2010. Od bonitetnih agencij zahteva upoštevanje strogih pravil o ravnanju, da bi se zmanjšala možna nasprotja interesov in zagotovili visoka kakovost ter zadostna preglednost bonitetnih ocen in postopka bonitetnega ocenjevanja. Obstoječe bonitetne agencije so morale zaprositi za registracijo in izpolniti zahteve Uredbe do 7. septembra 2010.

Sprememba Uredbe o bonitetnih agencijah (Uredba (EU) št. 513/2011), ki je začela veljati 1. junija 2011, je Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge (ESMA) zaupala izključna pooblastila za nadzor nad bonitetnimi agencijami, registriranimi v EU, in sicer z namenom centralizirati ter poenostaviti njihovo registracijo in nadzor na evropski ravni².

Čeprav je obstoječa Uredba o bonitetnih agencijah zagotovila dobro podlago, pa ni uspela ustrezno rešiti številnih vprašanj v zvezi z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja in uporabo bonitetnih ocen. Navedeno se nanaša zlasti na tveganje, povezano s prevelikim zanašanjem udeležencev na finančnih trgih na bonitetne ocene, visoko stopnjo koncentracije na trgu bonitetnega ocenjevanja, civilno odgovornost bonitetnih agencij do vlagateljev, nasprotja interesov v zvezi z modelom „izdajatelj plača“ in strukturo delničarjev bonitetnih agencij. Prav tako z obstoječo Uredbo o bonitetnih agencijah niso natančno urejene posebnosti bonitetnih ocen držav, ki so postale očitne med trenutno dolžniško krizo držav.

Evropska komisija je na ta odprta vprašanja opozorila v svojem Sporočilu z dne 2. junija 2010 („Reguliranje finančnih storitev za trajnostno rast“)³ in posvetovalnem dokumentu služb Komisije z dne 5. novembra 2010⁴, kjer je napovedala potrebo po ciljno usmerjeni reviziji Uredbe o bonitetnih agencijah, ki je predložena v tem predlogu.

Evropski parlament je 8. junija 2011 izdal nezakonodajno resolucijo o bonitetnih agencijah⁵. Poročilo govori v prid potrebi po okrepitevi regulativnega okvira za bonitetne agencije in sprejetju ukrepov za zmanjšanje tveganja, povezanega s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene. Natančneje, Evropski parlament med drugim podpira okrepitev zahtev glede razkritja pri bonitetnih ocenah držav, oblikovanje Evropskega indeksa bonitetnega ocenjevanja, okrepljeno razkrivanje informacij o strukturiranih finančnih instrumentih in civilno odgovornost bonitetnih agencij. Evropski parlament kot pomembno nalogo poudarja tudi spodbujanje konkurence ter meni, da bi Komisija morala raziskati in oceniti možnost ustanovitve neodvisne evropske bonitetne agencije.

---

¹ Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah, UL L 302, 17.11.2009.

² Uredba (EU) št. 513/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah, UL L 145, 31.5.2011.

³ COM(2010) 301 konč.

⁴ Na voljo na spletni strani http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/cra_en.htm.

⁵ <http://www.europarl.europa.eu/oeil/FindByProcnum.do?lang=en&procnum=INI/2010/2302>.

Na neformalnem sestanku Sveta za ekonomske in finančne zadeve, ki je potekal 30. septembra in 1. oktobra 2010, je Svet Evropske unije potrdil, da je treba nadaljevati prizadevanja za rešitev številnih vprašanj v zvezi z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja, vključno s tveganjem, povezanim s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene, in tveganjem, povezanim z nasprotji interesov, ki izhaja iz modela plačevanja bonitetnih agencij. Evropski svet je 23. oktobra 2011 sklenil, da je treba doseči napredek pri zmanjševanju prevelikega zanašanja na bonitetne ocene.

Poleg tega sta Evropski odbor za vrednostne papirje in Evropski odbor za bančništvo, sestavljena iz predstavnikov ministrstev za finance držav članic, na svojih sejah dne 9. novembra 2010 in 19. septembra 2011 obravnavala potrebo po nadaljnji krepitvi regulativnega okvira za bonitetne agencije.

Na mednarodni ravni je Odbor za finančno stabilnost (FSB) oktobra 2010 izdal načela za zmanjšanje zanašanja organov oblasti in finančnih institucij na ocene bonitetnih agencij⁶. V načelih se poziva k odpravi ali nadomestitvi sklicevanj na takšne ocene v zakonodaji, kjer so na voljo ustrezni alternativni standardi kreditne sposobnosti, in k zahtevi za vlagatelje, da pripravijo lastne ocene kreditnega tveganja. Ta načela so novembra 2010 potrdili na vrhu skupine G-20 v Seulu.

Komisija je pred kratkim obravnavala vprašanje prevelikega zanašanja finančnih institucij na bonitetne ocene v smislu reforme bančne zakonodaje⁷. Predlagala je uvedbo pravila, ki bankam in investicijskim družbam nalaga, da same ocenijo kreditno tveganje subjektov in finančnih instrumentov, v katere vlagajo, ter se v zvezi s tem ne zanašajo le na zunanje bonitetne ocene. Komisija predlaga podobno določbo v osnutku spremembe direktiv o KNPVP in upraviteljih alternativnih investicijskih skladov⁸, ki se predlaga vzporedno s tem predlogom Uredbe.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

Evropska komisija je od 5. novembra 2010 do 7. januarja 2011 izvedla javno posvetovanje, na katerem so bile predstavljene različne možnosti za rešitev odprtih vprašanj. Komisija je prejela približno 100 prispevkov zainteresiranih strani, ki so bili upoštevani pri pripravi tega predloga. Povzetek odzivov na posvetovalni dokument je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/internal_market/securities/docs/agencies/summary-responses-cra-consultation-20110704_en.pdf.

---

⁶ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_101027.pdf.

⁷ Predlog Komisije z dne 20. julija 2011 za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb ter spremembi Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, COM(2011) 453 konč. Glej točko (b) člena 77.

⁸ Predlog Komisije z dne 15. novembra 2011 za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in Direktive 2011/61/EU o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov v zvezi s pretiranim zanašanjem na bonitetne ocene, COM(2011) xxx konč.

Službe Komisije so 6. julija organizirale okroglo mizo, da bi od zadevnih zainteresiranih strani dobile dodatne povratne informacije o teh vprašanjih. Povzetek okrogle mize je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/internal_market/securities/docs/agencies/roundtable_en.pdf.

Za ta predlog je bila pripravljena ocena učinka. Na voljo je na spletni strani:

http://ec.europa.eu/internal_market/securities/agencies/index_en.htm.

Ocena učinka je odkrila naslednje težave:

- zakonodajne zahteve po uporabi zunanjih bonitetnih ocen, pretirana uporaba zunanjih bonitetnih ocen za namene notranjega obvladovanja tveganj s strani vlagateljev, naložbene strategije, neposredno povezane z bonitetnimi ocenami, in nezadostne informacije o strukturiranih finančnih instrumentih vodijo k prevelikemu zanašanju na zunanje bonitetne ocene, kar povzroča učinke procikličnosti in učinke „naglega pada“⁹ na kapitalskih trgih;
- nezadostna objektivnost in preglednost ter nepopolnost postopka bonitetnega ocenjevanja skupaj s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene vodijo k učinkom „naglega pada“ in učinkom nalezljivosti sprememb bonitetnih ocen držav;
- visoka koncentracija na trgu bonitetnega ocenjevanja, visoke ovire za vstop na trg bonitetnega ocenjevanja in pomanjkanje primerljivosti bonitetnih ocen povzročajo omejeno izbiro in konkurenco na trgu bonitetnega ocenjevanja;
- nezadostna pravica do odškodnine za uporabnike bonitetnih ocen, ki utrpijo izgube zaradi netočne bonitetne ocene, ki jo izda bonitetna agencija in ki krši Uredbo o bonitetnih agencijah;
- morebitna ogroženost neodvisnosti bonitetnih agencij zaradi nasprotij interesov, ki izhajajo iz modela „izdajatelj plača“, lastniške strukture in dolgotrajnih poslovnih odnosov z isto bonitetno agencijo, ter
- nezadostna zanesljivost metodologij in postopkov bonitetnega ocenjevanja.

Splošni cilj predloga je prispevati k zmanjševanju tveganj, povezanih s finančno stabilnostjo, in povrnitvi zaupanja vlagateljev ter drugih udeležencev na trgu v finančne trge in kakovost bonitetnih ocen. Obravnavane so bile različne možnosti politik, s katerimi bi se rešile ugotovljene težave in s tem dosegli ustrezni posebni cilji:

- zmanjšati vpliv učinkov „naglega pada“ na finančne institucije in trge z zmanjšanjem zanašanja na zunanje bonitetne ocene;
- zmanjšati tveganja učinkov nalezljivosti, povezana s spremembo bonitetnih ocen držav;

---

⁹ „Učinki naglega pada“ (*cliff effects*) so nenadna dejanja, ki jih sproži znižanje bonitetne ocene pod določeno mejno vrednost, pri čemer lahko znižanje ocene posameznega vrednostnega papirja povzroči nesorazmeren kaskadni učinek.

- izboljšati razmere na trgu bonitetnega ocenjevanja, kjer sta izbira in konkurenca trenutno omejeni, z namenom izboljšanja kakovosti bonitetnih ocen;
- vlagateljem zagotoviti pravico do odškodnine, saj je trenutna pravica uporabnikov bonitetnih ocen do odškodnine, ki utrpijo izgube zaradi bonitetne ocene, ki jo izda bonitetna agencija in ki krši Uredbo o bonitetnih agencijah, nezadostna, ter
- izboljšati kakovost bonitetnih ocen s krepitvijo neodvisnosti bonitetnih agencij ter spodbujanjem zanesljivih postopkov in metodologij bonitetnega ocenjevanja. Neodvisnost bonitetnih agencij je v tem trenutku morda ogrožena zaradi nasprotij interesov, ki izhajajo iz modela „izdajatelj plača“, lastniške strukture in dolgotrajnih poslovnih odnosov z isto bonitetno agencijo.

Prednostne možnosti politik so navedene v oddelku 3.4 spodaj in se odražajo v tem predlogu. V zvezi s temi možnostmi se pričakuje, da bodo z oslabitvijo pomena zunanjih bonitetnih ocen v zakonodaji, ki ureja finančne storitve, zmanjšale preveliko zanašanje finančnih institucij na zunanje bonitetne ocene. Poleg tega naj bi izdajateljevo razkritje informacij o skupinah sredstev, na katerih temeljijo strukturirani finančni produkti, pomagalo vlagateljem pri pripravi lastnih ocen kreditnega tveganja in jim s tem omogočilo, da se ne zanašajo le na zunanje bonitetne ocene.

S preverjanjem osnovnih informacij in objavo celotnega raziskovalnega poročila, priloženega bonitetni oceni, se bosta izboljšali preglednost in kakovost bonitetnih ocen držav. Primerjava bonitetnih ocen različnih bonitetnih agencij, podprta s spodbujanjem skupnih standardov ocenjevalnih lestvic in Evropskega indeksa bonitetnega ocenjevanja (EURIX), naj bi izboljšala izbiro in optimizirala strukturo panoge bonitetnega ocenjevanja. Poleg tega obvezna rotacija bonitetnih agencij ne bi le močno zmanjšala ogroženosti neodvisnosti bonitetnih agencij zaradi domačnosti, ki izhaja iz dolgotrajnih poslovnih odnosov med bonitetno agencijo in izdajateljem, temveč bi s tem, ko bi manjšim bonitetnim agencijam omogočila več poslovnih priložnosti, imela tudi pomemben pozitiven učinek na izboljšanje izbire v panogi bonitetnega ocenjevanja.

Z vidika varstva vlagateljev bi uvedba pravice vlagateljev do izterjave odškodnine od bonitetnih agencij močno spodbudila bonitetne agencije, da ravnajo v skladu z zakonskimi obveznostmi in zagotovijo visokokakovostne bonitetne ocene. Neodvisnost bonitetnih ocen se bo izboljšala z uvedbo zahteve za izdajatelje, da redno menjajo bonitetne agencije, in s krepitvijo zahtev glede neodvisnosti z vidika lastniške strukture bonitetnih agencij. Poleg tega bonitetna agencija ne bi smela sočasno izdati naročenih bonitetnih ocen izdajatelja in njegovih produktov.

Preglednost in kakovost bonitetnih ocen bi se izboljšali tudi s krepitvijo pravil o razkritju metodologij bonitetnega ocenjevanja, uvedbo postopka izdelave in odobritve metodologij bonitetnega ocenjevanja, vključno z zahtevo, da bonitetne agencije sporočijo in utemeljijo razloge za spremembo svojih metodologij bonitetnega ocenjevanja, ter zahtevo, da bonitetna agencija obvesti izdajatelja o bonitetni oceni dovolj časa pred njeno objavo.

Z vidika stroškov bi imela finančna podjetja dodatne stroške zaradi zahtev po okrepitvi notranjega obvladovanja tveganja in uporabe notranjih modelov bonitetnega ocenjevanja v regulativne namene, izdajatelji pa bi imeli dodatne stroške zaradi okrepljenih zahtev glede razkritja. Bonitetne agencije bodo imele tudi dodatne ponavljajoče se stroške usklajevanja za zmanjšanje tveganj učinkov nalezljivosti, povezanih z bonitetnimi ocenami držav. Ne glede

na to pa ukrepi za izboljšanje konkurence ne bi pomembno zvišali stroškov bonitetnih agencij. Pričakovati je, da bo možnost politike glede civilne odgovornosti bonitetnih agencij do vlagateljev povzročila stroške usklajevanja zaradi potrebe po zavarovanju civilne odgovornosti ali, ob odsotnosti zavarovanja, potrebe po oblikovanju finančnih rezerv za kritje potencialnih odškodninskih zahtevkov vlagateljev. V zvezi s prednostnimi možnostmi glede zagotavljanja neodvisnosti bonitetnih agencij ni pričakovati, da bodo povzročile kakršne koli pomembne stroške.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Pravna podlaga

Predlog temelji na členu 114 PDEU.

3.2. Subsidiarnost in sorazmernost

V skladu z načelom subsidiarnosti (člen 5(3) PEU) se na ravni EU ukrepa samo, kadar države članice ne morejo ustrezno doseči zastavljenih ciljev in se ti lahko zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepanja bolje dosežejo na ravni EU. Dejavnost bonitetnih agencij poteka na svetovni ravni. Bonitetne ocene, ki jih izda bonitetna agencija s sedežem v eni državi članici, uporabljajo udeleženci na trgu v celotni EU in se nanje tudi opirajo. Neustrezen regulativni okvir za bonitetne agencije ali njegov neobstoj v posamezni državi članici lahko škodljivo vpliva na finančne trge in njihove udeležence po vsej EU. Zato je ustrezna zakonodaja, ki velja za celotno EU, nujna za zaščito vlagateljev in trgov pred morebitnimi pomanjkljivostmi. Vse nadaljnje ukrepe na področju bonitetnih agencij je zato najlažje izpeljati z ukrepanjem na ravni EU.

Predlagane spremembe so tudi sorazmerne, kot to zahteva člen 5(4) PEU. Spremembe ne presegajo okvirov, ki so potrebni za doseganje njihovih ciljev. Posebej so okrepljeni pogoji za neodvisnost bonitetnih agencij: izdajatelji morajo redno menjavati bonitetne agencije, ki jim plačujejo za izdajo bonitetnih ocen, ter imenovati različne bonitetne agencije za izdajo bonitetnih ocen o njih in njihovih dolžniških instrumentih. Ti obveznosti sta kljub omejevanju svobodne gospodarske pobude sorazmerni z zastavljenimi cilji in upoštevata regulativno okolje. Veljata le, kadar gre za storitev v javnem interesu (bonitetne ocene, ki se lahko uporabijo za regulativne namene), ki jo opravijo določene regulirane institucije (bonitetne agencije) v določenih okoliščinah (model „izdajatelj plača“), in le začasno v primeru rotacije. Ne glede na to se bonitetnim agencijam ne prepoveduje še naprej opravljati storitev bonitetnega ocenjevanja na trgu: bonitetna agencija, ki se mora vzdržati zagotavljanja storitev bonitetnega ocenjevanja za določenega izdajatelja, bo še vedno lahko opravljala storitve bonitetnega ocenjevanja za druge izdajatelje. V okviru trga, kjer pravilo rotacije velja za vse, se bodo ponujale nove poslovne priložnosti, saj bodo vsi izdajatelji morali menjavati bonitetne agencije. Poleg tega lahko bonitetne agencije vedno izdajo nenaročeno bonitetno oceno o istem izdajatelju in s tem obogatijo svoje izkušnje.

Spremembe tudi predvidevajo omejevanje vlagateljev in velikih bonitetnih agencij glede nekaterih naložbenih izbir. Vlagatelji, ki imajo najmanj 5-odstotni delež v bonitetni agenciji, ne bodo smeli imeti več kot 5-odstotnega deleža v kateri koli drugi bonitetni agenciji. Ta omejitev je potrebna za zagotovitev videza neodvisnosti bonitetnih agencij, ki bi bil lahko okrnjen, če bi isti delničarji ali družbeniki pomembno vlagali v različne bonitetne agencije, ki niso del iste skupine bonitetnih agencij, četudi ti delničarji ali družbeniki ne bi mogli zakonito

izvrševati prevladujočega vpliva v teh bonitetnih agencijah ali jih obvladovati. To tveganje je večje glede na to, da bonitetne agencije, registrirane v EU, ne kotirajo na borzi, kar pomeni, da je njihovo delovanje manj pregledno. Da pa se kljub temu zagotovi možnost čistih gospodarskih naložb v bonitetne agencije, prepoved sočasnega vlaganja v več bonitetnih agencij ne bo veljala za naložbe prek kolektivnih naložbenih shem, ki jih upravljajo tretje osebe, ki niso odvisne od vlagatelja in niso pod njegovim vplivom.

3.3. Skladnost s členoma 290 in 291 PDEU

Komisija je 23. septembra 2009 sprejela predloge uredb o ustanovitvi EBA, EIOPA in ESMA. V zvezi s tem Komisija opozarja na svoje izjave v zvezi s členoma 290 in 291 PDEU, ki jih je dala ob sprejetju uredb o ustanovitvi evropskih nadzornih organov: „Komisija v zvezi s postopkom sprejemanja regulativnih standardov poudarja edinstven značaj sektorja finančnih storitev, ki izhaja iz Lamfalussyjeve strukture in je izrecno priznan v izjavi št. 39 k PDEU. Vendar ima Komisija resne dvome o tem, ali so omejitve glede njene vloge pri sprejemanju delegiranih aktov in izvedbenih ukrepov skladne s členoma 290 in 291 PDEU.“

3.4. Razlaga predloga

Člen 1 tega predloga spreminja Uredbo o bonitetnih agencijah. Sklici v naslednjih pododdelkih se nanašajo na spremenjene ali nove člene Uredbe o bonitetnih agencijah, razen če ni navedeno drugače.

3.4.1. Razširitev področja uporabe Uredbe na obete glede bonitetne ocene

Bonitetne agencije poleg bonitetnih ocen objavljajo tudi „obete glede bonitetne ocene“, v katerih je izraženo mnenje o verjetnem prihodnjem gibanju bonitetne ocene. Predlog Komisije razširja področje uporabe pravil o bonitetnih ocenah tudi na „obete glede bonitetne ocene“, kadar je to primerno. Spremenjeno besedilo zlasti določa, da morajo bonitetne agencije razkriti časovno obdobje, znotraj katerega se pričakuje sprememba bonitetne ocene (glej točko 2(f) dela II oddelka D Priloge I). Uredba o bonitetnih agencijah je zato posebej prilagojena na naslednjih mestih: členi 3, 6(1), 7(5), 8(2) in 10(1) ter (2); točke 1, 3 in 7 oddelka B Priloge I; točke 2, 3 in 7 oddelka C; točke 1, 2, 4 in 5 dela I oddelka D; ter točka 3 dela I oddelka E. Poleg tega so spodaj opisane spremembe prilagojene uvedbi koncepta „obeto glede bonitetne ocene“, kadar je to primerno.

3.4.2. Spremembe v zvezi z uporabo bonitetnih ocen

Novi člen 5a, vstavljen v Uredbo o bonitetnih ocenah, določa, da morajo določene finančne institucije pripraviti lastno oceno kreditnega tveganja. Zato se morajo izogibati izključnemu ali sistematičnemu zanašanju na zunanje bonitetne ocene pri ocenjevanju kreditne kakovosti sredstev. Pristojni organi morajo nadzorovati ustreznost postopkov teh finančnih podjetij za ocenjevanje kreditnega tveganja in ob tem skrbeti, da se finančna podjetja ne zanašajo preveč na bonitetne ocene. To pravilo izhaja iz načel Odbora za finančno stabilnost za zmanjšanje zanašanja na ocene bonitetnih agencij, izdanih oktobra 2010.

V skladu z novim členom 5b se ESMA, EBA in EIOPA v svojih smernicah, priporočilih in osnutkih tehničnih standardov ne smejo sklicevati na bonitetne ocene, kadar bi takšno sklicevanje lahko sprožilo sistematično zanašanje pristojnih organov ali udeležencev na finančnih trgih na bonitetne ocene. Razen tega morajo ustrezno prilagoditi svoje obstoječe smernice in priporočila, in sicer najpozneje do 31. decembra 2013.

Namen drugih sprememb je odpraviti tveganje, povezano s prevelikim zanašanjem udeležencev na finančnih trgih na bonitetne ocene v zvezi s strukturiranimi finančnimi instrumenti, in izboljšati kakovost bonitetnih ocen v zvezi s takšnimi instrumenti:

- člen 8a: ta novi člen določa, da morajo izdajatelji (ali originatorji ali sponzorji) redno razkrivati določene informacije o strukturiranih finančnih produktih, zlasti o glavnih elementih skupin sredstev, na katerih temeljijo strukturirani finančni produkti, ki jih vlagatelji potrebujejo za pripravo lastne ocene kreditnega tveganja in ki jim bodo omogočile, da se izognejo potrebi po zanašanju na zunanje bonitetne ocene. Te informacije se razkrijejo prek centraliziranega spletišča, ki ga upravlja ESMA;
- člen 8b: ta novi člen določa, da morajo izdajatelji (ali z njimi povezane tretje osebe), ki naročijo oceno, za njeno pripravo najeti medsebojno neodvisni bonitetni agenciji, ki vzporedno izdaja neodvisni bonitetni oceni o istih strukturiranih finančnih instrumentih.

Na koncu je treba poudariti, da Komisija vzporedno predlaga spremembe Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP)¹⁰ ter Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov, s čimer se želi poskrbeti, da se načelo izogibanja prevelikemu zanašanju na bonitetne ocene vključi tudi v nacionalno zakonodajo, s katero se izvajata navedeni direktivi.

3.4.3. *Spremembe v zvezi z neodvisnostjo bonitetnih agencij*

Ta skupina sprememb uvaja strožja pravila glede neodvisnosti, katerih namen je odpraviti nasprotja interesov v zvezi z modelom „izdajatelj plača“ in strukturo delničarjev bonitetnih agencij:

- člen 6a: ta novi člen prepoveduje delničarju ali družbeniku neke bonitetne agencije, ki ima v njej najmanj 5-odstotni delež, da bi imel hkrati v kateri koli drugi bonitetni agenciji 5- ali večodstotni delež, razen kadar je zadevna bonitetna agencija članica iste skupine;
- člen 6b: ta novi člen uvaja pravilo rotacije bonitetnih agencij, ki jih izdajatelj najame (tj. ne velja za nenaročene bonitetne ocene) za ocenitev samega izdajatelja ali njegovih dolžniških instrumentov. Bonitetna agencija ne sme biti najeta dlje kot tri leta ali dlje kot eno leto, če oceni več kot deset zaporednih dolžniških instrumentov izdajatelja. Vendar to slednje pravilo ne more povzročiti skrajšanja dovoljenega obdobja najema na manj kot eno leto. Kadar izdajatelj zaradi zakonskih obveznosti ali prostovoljno naroči več kot eno oceno zase ali za svoj instrument, je potrebna rotacija samo ene agencije. Vendar je najdaljše obdobje za vsako od teh bonitetnih agencij določeno na šest let. Prejšnja bonitetna agencija (ali katera koli druga bonitetna agencija, ki je del iste skupine ali ki je delničarsko povezana s prejšnjo bonitetno agencijo) ne sme znova oceniti istega izdajatelja ali njegovih instrumentov, dokler ne preteče ustrezno obdobje za razmislek. Ta člen tudi določa, da mora

---

¹⁰ UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

odhajajoča bonitetna agencija priskrbeti prihajajoči bonitetni agenciji primopredajno dokumentacijo z vsemi ustreznimi informacijami.

To pravilo rotacije naj bi močno zmanjšalo težave, ki izhajajo iz potencialnih nasprotij interesov v zvezi z modelom „izdajatelj plača“. Poleg tega bo Komisija še naprej spremljala ustreznost modelov plačevanja bonitetnih agencij ter bo Evropskemu parlamentu in Svetu do 7. decembra 2012 o tem predložila poročilo, kot to določa člen 39(1) Uredbe. Komisija bo v zvezi s tem obravnavala več daljnosežnejših rešitev tega vprašanja, ki jih trenutno obravnavajo v drugih jurisdikcijah, vključno z ZDA.

Člen 6b se ne uporablja za bonitetne ocene držav;

- točka 8 oddelka C Priloge I v zvezi s členom 7(4): pravila o notranji rotaciji osebja so bila usklajena z novim členom 6b. Nova pravila določajo, da glavni bonitetni analitiki ne smejo biti vključeni v ocenjevanje istega subjekta dlje kot štiri leta, s čimer se bo preprečil prehod teh analitikov k drugi bonitetni agenciji skupaj z dokumentacijo o stranki. Poleg tega so pravila o notranji rotaciji predvidena tudi v primeru, kadar bonitetna agencija izdaja nenaročene bonitetne ocene ali ocene držav;
- točka 3 oddelka B Priloge I: z Uredbo bi se bonitetni agenciji prepovedalo izdajati bonitetne ocene (ali naložilo, da razkrije morebitno ogroženost bonitetne ocene), kadar obstajajo dejanska ali potencialna nasprotja interesov, ki izhajajo iz vključenosti (poleg s temi pravili že zajete bonitetne agencije in njenega osebja) oseb, ki so imetniki več kot 10-odstotnega deleža kapitala ali glasovalnih pravic v bonitetni agenciji ali ki lahko drugače pomembno vplivajo na poslovne dejavnosti bonitetne agencije v določenih primerih, kot so naložbe v ocenjevani subjekt, članstvo v upravi ocenjevanega subjekta itd.;
- točka 4 oddelka B Priloge I: osebe, ki so imetniki več kot 5-odstotnega deleža kapitala ali glasovalnih pravic v bonitetni agenciji ali ki lahko drugače pomembno vplivajo na poslovne dejavnosti bonitetne agencije, ne bodo smele opravljati posvetovalnih ali svetovalnih storitev za ocenjevani subjekt glede podjetniške ali pravne strukture, sredstev, obveznosti ali dejavnosti ocenjevanega subjekta.

3.4.4. *Spremembe v zvezi z razkritjem informacij o metodologijah bonitetnih agencij, bonitetnih ocenah in obetih glede bonitetne ocene*

Druga skupina sprememb krepi pravila o razkritju metodologij ocenjevanja z namenom spodbuditi zanesljive postopke bonitetnega ocenjevanja in *navsezadnje* izboljšati kakovost ocenjevanja:

- členi 8(5a), 8(6)(aa) in 22a(3): te predlagane določbe predpisujejo postopke priprave novih metodologij ocenjevanja ali spremembe obstoječih metodologij. Določajo posvetovanje zainteresiranih strani glede novih metodologij ali predloženih sprememb in njihove upravičenosti. Poleg tega bodo morale bonitetne agencije predlagane metodologije predložiti ESMA v presojo njihove skladnosti z obstoječimi zahtevami. Nove metodologije se bodo lahko uporabljale le, če jih ESMA odobri. Pravila tudi predpisujejo objavo novih metodologij skupaj s podrobno obrazložitvijo;

- člen 8(7): vsaka bonitetna agencija bo dolžna odpraviti napake v svojih metodologijah ali pri njihovi uporabi ter o njih obvestiti ESMA, ocenjevane subjekte in splošno javnost;
- točka 2a dela I oddelka D Priloge I: zahteva po zagotovitvi navodil v zvezi z metodologijami in osnovnimi predpostavkami ocen se s strukturiranih finančnih produktov razširi na vse razrede finančnih instrumentov. Navodila, ki jih zagotovijo bonitetne agencije, morajo biti jasna in lahko razumljiva.

Okrepijo se tudi druge obveznosti bonitetnih agencij glede razkrivanja informacij:

- točka 3 dela I oddelka D Priloge I: ta določba predpisuje, da morajo bonitetne agencije izdajateljem pred objavo bonitetne ocene ali obetov glede nje zagotoviti informacije o glavnih elementih, na katerih bonitetna ocena ali obeti glede nje temeljijo, tako da bo ocenjevani subjekt imel možnost ugotoviti morebitne napake v oceni. Predlagano pravilo določa, da morajo bonitetne agencije izdajatelje obvestiti med delovnim časom ocenjevanega subjekta in najmanj en cel delovni dan pred objavo. To pravilo velja za vse ocene, bodisi naročene ali nenaročene, in obete;
- točka 6 dela I oddelka D Priloge I: bonitetne agencije bodo morale razkriti informacije o vseh subjektih ali dolžniških instrumentih, ki so jim bili predloženi v prvi pregled ali predhodno ocenjevanje. Novo pravilo širi to obveznost na ocene, ki se ne nanašajo na strukturirane finančne produkte. Ta sprememba vključuje ustrezno črtanje točke 4 v delu II oddelka D Priloge I.

3.4.5. *Spremembe v zvezi z bonitetnimi ocenami držav*

Posebej so okrepljena pravila, ki veljajo za bonitetne ocene držav (ocena države, regionalnega ali lokalnega državnega organa ali instrumenta, pri katerem je izdajatelj dolga ali finančne obveznosti država ali regionalni ali lokalni državni organ), z namenom izboljšati kakovost tovrstnih bonitetnih ocen:

- novi drugi pododstavek člena 8(5): bonitetne agencije morajo pogosteje revidirati bonitetne ocene držav, in sicer vsakih šest namesto vsakih dvanajst mesecev;
- oddelek D Priloge I: dodan je nov del III o dodatnih obveznostih v zvezi s predstavitvijo bonitetnih ocen držav. Bonitetne agencije morajo ob izdaji ali spremembi bonitetnih ocen držav zlasti objaviti celotno raziskovalno poročilo za boljšo preglednost in uporabnikovo razumevanje. Bonitetne ocene držav se bodo smele objavljati le po zaključku trgovanja in najmanj eno uro pred odprtjem mest trgovanja v EU;
- točki 3 in 7 dela III oddelka E Priloge I: pravila o objavi poročila o preglednosti s strani bonitetnih agencij se okrepijo tako, da se od bonitetnih agencij zahteva preglednost pri dodelitvi osebja bonitetnim ocenam različnih razredov finančnih instrumentov (tj. bonitetnim ocenam gospodarskih družb, strukturiranih finančnih instrumentov, držav). Poleg tega bodo morale bonitetne agencije zagotoviti razčlenjene podatke o svojem prometu, vključno s podatki o ustvarjenih honorarjih po različnih razredih finančnih instrumentov. Te informacije morajo omogočiti oceno glede tega, koliko bonitetne agencije uporabljajo svoje vire pri izdaji bonitetnih ocen držav.

3.4.6. Spremembe v zvezi s primerljivostjo bonitetnih ocen in honorarjev za bonitetne ocene

Drugi cilj tega predloga je krepiti trg bonitetnega ocenjevanja in izboljšati kakovost bonitetnih ocen. Za uresničitev tega cilja si prizadevajo zlasti naslednje spremembe, ki spodbujajo primerljivost bonitetnih ocen in predvidevajo večjo preglednost honorarjev, zaračunanih za bonitetne ocene:

- člen 11a: ta novi člen določa, da morajo bonitetne agencije sporočiti svoje bonitetne ocene ESMA, s čimer se zagotovi objava vseh dostopnih bonitetnih ocen dolžniškega instrumenta v obliki Evropskega indeksa bonitetnega ocenjevanja (EURIX), ki bo prosto dostopen vlagateljem;
- člen 21(4a): ta novi odstavek daje ESMA pooblastilo za pripravo osnutkov tehničnih standardov, ki jih potrdi Komisija, za usklajeno ocenjevalno lestvico, ki jo bodo morale uporabljati bonitetne agencije. Vse bonitetne ocene bodo morale biti v skladu z istimi standardi lestvice, da se tako vlagateljem zagotovi lažja primerjava bonitetnih ocen. S to določbo bi EURIX postal uporabnejši za vlagatelje in druge zainteresirane strani;
- točka 3a oddelka B Priloge I: honorarji, ki jih bonitetne agencije zaračunajo svojim strankam za pripravo bonitetnih ocen (in pomožne storitve), ne smejo biti diskriminatorni (tj. temeljiti morajo na dejanskih stroških in merilih za pregledno oblikovanje cen) in ne smejo temeljiti na nobeni obliki odvisnosti (tj. ne smejo biti odvisni od rezultata ali izida opravljenega dela). Namen te nove določbe je izogniti se nasprotjem interesov (npr. ocenjevani subjekti bi lahko plačali višje honorarje v zameno za izjemno ugodne bonitetne ocene);
- točki 2(a) in 2(aa) dela II oddelka E Priloge I: spremenjena točka 2(a) določa, da morajo bonitetne agencije ESMA vsako leto razkriti seznam honorarjev, zaračunanih vsaki stranki za posamezno bonitetno oceno in kakršno koli pomožno storitev. Razkritje honorarjev je urejeno z novo, zgoraj opisano določbo v točki 7 dela III oddelka E Priloge I. Nova točka 2(aa) določa, da morajo bonitetne agencije ESMA razkriti tudi svojo politiko oblikovanja cen, vključno z merili za oblikovanje cen v zvezi z bonitetnimi ocenami za različne razrede finančnih instrumentov.

Ob koncu predlagana Uredba določa, da mora ESMA izvajati nekatere dejavnosti spremljanja koncentracije na trgu (glej člen 21(5)) in da mora Komisija o tej zadevi pripraviti poročilo (člen 39(4)).

3.4.7. Spremembe v zvezi s civilno odgovornostjo bonitetnih agencij do vlagateljev

Čeprav ta predlog uredbe vsebuje tudi določbe, katerih namen je zmanjšati tveganje, povezano s pretiranim zanašanjem na zunanje bonitetne ocene (glej oddelek 3.4.2 tega obrazložitvenega memoranduma), bodo bonitetne ocene v bližnji prihodnosti še naprej vplivale na naložbene odločitve ne glede na to, ali se izdajo v regulativne namene ali ne. Zato bonitetne agencije nosijo pomembno odgovornost do vlagateljev z vidika zagotavljanja skladnosti svojega ravnanja s pravili Uredbe o bonitetnih agencijah. Po novem členu 35a Uredbe o bonitetnih agencijah bo bonitetna agencija odgovorna za namerno kršitev Uredbe o bonitetnih agencijah ali njeno kršitev iz hude malomarnosti, s katero vlagatelju, ki se je zanesel na bonitetno oceno take bonitetne agencije, povzroči škodo, pod pogojem, da zadevna kršitev vpliva na bonitetno oceno.

3.4.8. Druge spremembe

Besedilo Uredbe se ustrezno prilagodi tudi z namenom pojasnitve nekaterih obveznosti v zvezi s „certificiranimi“ bonitetnimi agencijami, ustanovljenimi v tretjih državah. V skladu s tem se ustrezno spremenijo členi 5(8), 11(2), 19(1) in 21(4)(e) Uredbe o bonitetnih agencijah.

Poleg tega sta bila seznam kršitev v Prilogi III in člen 36a(2) Uredbe o bonitetnih agencijah usklajena z drugimi spremembami Uredbe.

Z namenom uskladitve Uredbe o bonitetnih agencijah s terminologijo Lizbonske pogodbe se sklicevanja na „Skupnost“ nadomestijo s sklicevanji na „Unijo“.

3.4.9 Vprašanje evropske bonitetne agencije

Namen tega predloga ni ustanovitev evropske bonitetne agencije. Kot je zahteval Evropski parlament v svojem poročilu o bonitetnih agencijah z dne 8. junija 2011, je bila ta možnost podrobno obdelana v oceni učinka, ki je priložena temu predlogu. V oceni učinka je bilo ugotovljeno, da bi kljub nekaterim koristim, ki bi jih javno financirana bonitetna agencija prinesla v smislu povečanja pestrosti mnenj na trgu bonitetnega ocenjevanja in zagotovitve alternative modelu „izdajatelj plača“, težko odpravili skrbi v zvezi z nasprotji interesov in njeno verodostojnostjo, zlasti če bi takšna bonitetna agencija ocenjevala državne dolgove. Ne glede na to te ugotovitve ne bi smele odvrniti drugih udeležencev od ustanavljanja novih bonitetnih agencij. Komisija bo spremljala, koliko novi zasebni udeleženci na trgu bonitetnega ocenjevanja prispevajo k večji raznovrstnosti.

Številni ukrepi, ki jih vsebuje sedanjí predlog, bi morali prispevati k večji raznovrstnosti in izbiri v panogi bonitetnega ocenjevanja:

- predlaga se pravilo rotacije, ki zahteva redne menjave bonitetnih agencij, kar naj bi omogočilo vstop novih udeležencev na trg bonitetnega ocenjevanja, in
- predlaga se prepoved za velike bonitetne agencije, s katero se jim prepoveduje prevzemati druge bonitetne agencije v obdobju desetih let.

Komisija tudi raziskuje, ali in v kakšni meri bi se lahko sredstva Unije uporabila za spodbujanje ustanavljanja omrežij manjših bonitetnih agencij, ki bi jim omogočila združevanje virov in ustvarjanje učinkov obsega.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog Komisije ne vpliva na proračun Evropske unije. Naloge, ki bi bile, kot je navedeno v predlogu, zaupane ESMA, ne bi vključevale dodatnega financiranja s strani EU.

Treba je tudi upoštevati, da člen 19 Uredbe o bonitetnih agencijah¹¹ določa, da se stroški ESMA v zvezi z registracijo in nadzorom bonitetnih agencij v skladu z Uredbo v celoti pokrivajo s pristojbinami in taksami, ki se zaračunajo bonitetnim agencijam.

---

¹¹ „1. „1. ESMA bonitetnim agencijam zaračuna pristojbine in takse v skladu s to uredbo in uredbo o pristojbinah in taksah iz odstavka.
2. Te pristojbine in takse v celoti pokrivajo stroške ESMA v zvezi z registracijo in nadzorom bonitetnih

---

agencij ter poplačilo vseh stroškov, ki bi jih lahko imeli pristojni organi pri izvajanju svojih nalog v skladu s to uredbo, zlasti zaradi prenosa nalog v skladu s členom 30.“

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah³ od bonitetnih agencij zahteva upoštevanje pravil o ravnanju z namenom zmanjšati možna nasprotja interesov in zagotoviti visoko kakovost ter zadostno preglednost bonitetnih ocen in postopka bonitetnega ocenjevanja. S spremembami, ki jih je uvedla Uredba (EU) št. 513/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁴, je bil Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) pooblaščen za registracijo in nadzor bonitetnih agencij. Ta sprememba dopolnjuje sedanji regulativni okvir za bonitetne agencije. Nekatero obravnavane težave (nasprotja interesov zaradi modela izdajatelj plača, razkritje pri strukturiranih finančnih instrumentih) so bile sicer že prepoznane, vendar niso bile v celoti odpravljene z obstoječimi pravili. Trenutna dolžniška kriza držav je poudarila potrebo po reviziji zahtev v zvezi s preglednostjo in postopkovnih zahtev zlasti glede bonitetnih ocen držav.
- (2) Evropski parlament je 8. junija 2011 sprejel resolucijo o bonitetnih agencijah, v kateri poziva k okrepitevi regulacije bonitetnih agencij⁵. Na neformalnem sestanku Sveta za

---

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

³ UL L 302, 17.11.2009, str. 1.

⁴ UL L 145, 31.5.2011, str. 30.

⁵ 2010/2302/INI.

ekonomske in finančne zadeve, ki je potekal 30. septembra in 1. oktobra 2010, je Svet Evropske unije potrdil, da je treba nadaljevati prizadevanja za rešitev številnih vprašanj v zvezi z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja, vključno s tveganjem, povezanim s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene, in tveganjem, povezanim z nasprotji interesov, ki izhaja iz modela plačevanja bonitetnih agencij. Evropski svet je 23. oktobra 2011 sklenil, da je treba doseči napredek pri zmanjševanju prevelikega zanašanja na bonitetne ocene.

- (3) Na mednarodni ravni je Odbor za finančno stabilnost (FSB) 20. oktobra 2010 potrdil načela za zmanjšanje zanašanja organov oblasti in finančnih institucij na ocene bonitetnih agencij. Ta načela so novembra 2010 potrdili na vrhu skupine G-20 v Seulu.
- (4) Pomen obetov glede bonitetne ocene za vlagatelje in izdajatelje ter njihovi učinki na trge se lahko primerjajo s pomenom in učinki bonitetnih ocen. Zato morajo vse zahteve Uredbe (ES) št. 1060/2009, katerih namen je odpraviti nasprotja interesov pri bonitetnem ocenjevanju ter zagotoviti njegovo točnost in preglednost, veljati tudi za obete glede bonitetne ocene. Trenutna nadzorna praksa kaže, da se številne zahteve Uredbe uporabljajo pri obetih glede bonitetne ocene. Ta uredba uvaja opredelitev obetov glede bonitetne ocene in pojasnjuje, katere določbe veljajo za takšne obete. S tem se bodo razjasnila pravila in zagotovila pravna varnost. Opredelitev obetov glede bonitetne ocene po tej uredbi bi morala obsegati tudi mnenja glede kratkoročnega verjetnega gibanja bonitetne ocene, ki so splošno znana kot bonitetna opazovanja (t. i. *credit watch*).
- (5) Bonitetne agencije so pomembni udeleženci na finančnih trgih. Posledično sta neodvisnost ter integriteta bonitetnih agencij in njihovih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja zlasti pomembna za zagotovitev njihove verodostojnosti v očeh udeležencev na trgu, predvsem vlagateljev in drugih uporabnikov bonitetnih ocen. Uredba (ES) št. 1060/2009 določa, da morajo biti bonitetne agencije registrirane in nadzorovane, saj njihove storitve precej vplivajo na javni interes. V nasprotju z naložbenimi raziskavami bonitetne ocene niso le mnenja o vrednosti ali ceni finančnega instrumenta ali finančne obveznosti. Bonitetne agencije niso le finančni analitiki ali naložbeni svetovalci. Bonitetne ocene imajo regulativno vrednost za regulirane vlagatelje, kot so kreditne institucije, zavarovalnice in drugi institucionalni vlagatelji. Čeprav se spodbude k pretiranemu zanašanju na bonitetne ocene zmanjšujejo, slednje še vedno usmerjajo naložbene izbire, zlasti zaradi informacijskih asimetrij in učinkovitosti. S tega vidika morajo biti bonitetne agencije neodvisne, kot takšne pa jih morajo prepoznati tudi udeleženci na trgu.
- (6) Uredba (ES) št. 1060/2009 je že prinesla prvo skupino ukrepov za rešitev vprašanja neodvisnosti in integritete bonitetnih agencij ter njihovih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja. Cilji zagotovitve neodvisnosti bonitetnih agencij, odkrivanja in obvladovanja kakršnih koli morebitnih nasprotij interesov ter njihovega izogibanja v največji možni meri so bili že uporabljeni kot podlaga za več določb navedene uredbe iz leta 2009. Čeprav so obstoječa pravila dala dobro podlago, ni videti, da bi imela zadosten učinek pri uresničevanju navedenih ciljev. Bonitetne agencije še vedno niso prepoznane kot dovolj neodvisni akterji. Izbira in plačevanje bonitetne agencije s strani ocenjevanega subjekta (model izdajatelj plača) povzroča notranja nasprotja interesov, ki jih obstoječa pravila ne odpravljajo v zadostni meri. Ta model vključuje spodbude bonitetnim agencijam k izdajanju ugodnih bonitetnih ocen izdajatelja z

namenom zagotoviti dolgotrajen poslovni odnos, ki prinaša prihodke, ali dodatno delo in prihodke. Poleg tega lahko razmerja med delničarji bonitetnih agencij in ocenjevanih subjektov povzročijo nasprotja interesov, ki jih obstoječa pravila ne odpravljajo v zadostni meri. Posledično so lahko bonitetne ocene, izdane po modelu izdajatelj plača, prepoznane kot bonitetne ocene, ki ustrezajo izdajatelju, in ne kot bonitetne ocene, ki jih potrebuje vlagatelj. Za dvig stopnje verodostojnosti bonitetnih ocen, izdanih po modelu izdajatelj plača, je nujno okrepiti pogoje za neodvisnost, ki veljajo za bonitetne agencije, brez poseganja v sklepe poročila o modelu izdajatelj plača, ki ga mora Komisija v skladu s členom 39(1) Uredbe (ES) št. 1060/2009 predložiti do decembra 2012.

- (7) Trg bonitetnega ocenjevanja kaže, da bonitetne agencije in ocenjevani subjekti tradicionalno vzpostavljajo dolgotrajna razmerja. S tem se pojavlja nevarnost domačnosti, saj lahko postane bonitetna agencija preveč naklonjena željam ocenjevanega subjekta. V takšnih primerih bi nepristranskost bonitetnih agencij lahko sčasoma postala vprašljiva. Bonitetne agencije, ki jih pooblasti in plača podjetniški izdajatelj, se dejansko spodbujajo k izdajanju izjemno ugodnih ocen takšnega ocenjevanega subjekta ali njegovih dolžniških instrumentov z namenom ohranitve poslovnega odnosa s takšnim izdajateljem. Tudi izdajatelji so podvrženi spodbudam, ki podpirajo dolgotrajna razmerja, kot je učinek ujetosti: izdajatelj se lahko vzdrži menjave bonitetne agencije, saj lahko takšno ravnanje pri vlagateljih vzbudi skrbi glede njegove kreditne sposobnosti. Ta težava je bila prepoznana že v Uredbi (ES) št. 1060/2009, ki je določila, da morajo bonitetne agencije uporabljati mehanizem rotacije, ki zagotavlja postopno spremembo skupin analitikov in bonitetnih komisij, s čimer bi se preprečilo ogrožanje neodvisnosti bonitetnih analitikov in oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen. Uspeh teh pravil pa je bil večinoma odvisen od rešitve glede ravnanja, ki je obveljala v bonitetni agenciji: dejanska neodvisnost in strokovnost zaposlenih v bonitetni agenciji nasproti poslovnim interesom same bonitetne agencije. Navedena pravila niso bila zasnovana z namenom dati tretjim osebam zadostna zagotovila, da bodo nasprotja interesov, ki izhajajo iz dolgotrajnega razmerja, učinkovito zmanjšana ali da do njih ne bo prišlo. Zato se zdi potrebno zagotoviti strukturen odgovor, ki bo močnejše vplival na tretje osebe. To bi se lahko učinkovito doseglo z omejitvijo obdobja, v katerem lahko bonitetna agencija neprekinjeno izdaja bonitetne ocene istega izdajatelja ali njegovih dolžniških instrumentov. Določitev najdaljšega obdobja poslovnega odnosa med ocenjevanim izdajateljem ali izdajateljem, ki izda ocenjene dolžniške instrumente, in bonitetno agencijo, bi morala odpraviti spodbude k izdaji ugodnih bonitetnih ocen takšnega izdajatelja. Poleg tega bi zahteva po rotaciji bonitetnih agencij kot običajnem in rednem tržnem ravnanju morala učinkovito odpraviti učinek ujetosti, ko se izdajatelj vzdrži menjave bonitetne agencije, ker bi lahko takšno ravnanje pri vlagateljih vzbudilo skrbi glede kreditne sposobnosti izdajatelja. Navsezadnje bi morala imeti rotacija bonitetnih agencij pozitivne učinke na trg bonitetnega ocenjevanja, saj bi olajšala vstop novih udeležencev na trg in obstoječim bonitetnim agencijam ponudila priložnost za širitev dejavnosti na nova področja.
- (8) Redna rotacija bonitetnih agencij, ki izdajajo bonitetne ocene izdajatelja ali njegovih dolžniških instrumentov, bi morala zagotoviti večjo raznovrstnost z vidika vrednotenja kreditne sposobnosti izdajatelja, ki izbere in plača takšno bonitetno agencijo. Več različnih stališč, pričakovanj in metodologij bonitetnih agencij bi moralo voditi k raznovrstnejšim bonitetnim ocenam in na koncu izboljšati presojo kreditne

sposobnosti izdajateljev. Da pa bi takšna raznovrstnost imela učinek in da ne bi prišlo do samozadovoljstva tako izdajateljev kot bonitetnih agencij, je treba najdaljše obdobje poslovnega odnosa med bonitetno agencijo in izdajateljem, ki plačuje, omejiti na čas, ki bo zagotovil redne sveže poglede na kreditno sposobnost izdajateljev. Zato se zdi, da bi ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi določene povezanosti med bonitetnimi ocenami ustrezno obdobje znašalo tri leta. Tveganje, povezano z nasprotji interesov, se poveča, kadar bonitetna agencija v kratkem času pogosto izda bonitetne ocene dolžniških instrumentov istega izdajatelja. V takšnih primerih bi morale biti najdaljše obdobje poslovnega odnosa krajše, da se zagotovijo podobni rezultati. Poslovni odnos bi zato moral prenehati, ko bonitetna agencija oceni deset dolžniških instrumentov istega izdajatelja. Da pa bi se izognili nesorazmerni obremenitvi izdajateljev in bonitetnih agencij, zahteva po menjavi bonitetne agencije ne bi smela veljati v prvih 12 mesecih poslovnega odnosa. Kadar izdajatelj pooblasti več kot eno bonitetno agencijo, ker je kot izdajatelj strukturiranih finančnih instrumentov k temu zavezan ali se za to odloči prostovoljno, bi morale zadostovati, da se stroga obdobja rotacije uporabljajo samo za eno od bonitetnih agencij. Vendar tudi v tem primeru obdobje poslovnega odnosa med izdajateljem in dodatnimi bonitetnimi agencijami ne bi smelo trajati več kot šest let.

- (9) Pravilo rotacije bonitetnih agencij je treba uveljaviti na verodostojen način, da se zagotovi njegova smiselnost. Pravilo rotacije ne bo doseglo svojih ciljev, če se odhajajoči bonitetni agenciji prehitro dovoli, da za istega izdajatelja znova opravi storitve bonitetnega ocenjevanja. Zato je pomembno, da se zagotovi ustrezno obdobje, znotraj katerega isti izdajatelj ne more pooblastiti takšne bonitetne agencije za izvedbo storitev bonitetnega ocenjevanja. Navedeno obdobje bi moralo biti dovolj dolgo, da se prihajajoči bonitetni agenciji omogoči učinkovita izvedba storitev bonitetnega ocenjevanja za izdajatelja, da se izdajatelj resnično podvrže novemu pregledu ob drugačnem pristopu in da se poskrbi, da bonitetne ocene, ki jih izda nova bonitetna agencija, zagotavljajo zadostno kontinuiteto. Navedeno obdobje bi moralo preprečiti zanašanje izdajatelja na udobne dogovore z le dvema bonitetnima agencijama, pri katerih bi se z njunimi stalnimi medsebojnimi menjavami lahko ohranjala nevarnost domačnosti. Zato bi moralo obdobje, v katerem odhajajoča bonitetna agencija ne bi smela opravljati storitev bonitetnega ocenjevanja za izdajatelja, v splošnem znašati štiri leta.
- (10) Menjava bonitetne agencije neizogibno povečuje tveganje, povezano z izgubo znanja o ocenjevanem subjektu, ki ga je pridobila odhajajoča bonitetna agencija. Posledično bi prihajajoča bonitetna agencija morala vložiti precejšen trud, da pridobi znanje, potrebno za opravljanje svojega dela. Vendar bi bilo treba nemoten prehod zagotoviti z oblikovanjem zahteve, da odhajajoča bonitetna agencija odstopi prihajajoči bonitetni agenciji ustrezne informacije o ocenjevanem subjektu ali instrumentu.
- (11) Zahteva po redni menjavi bonitetnih agencij, ki jih izdajatelj pooblasti za izdajo bonitetnih ocen, je sorazmerna z zastavljenim ciljem. Ta zahteva velja le za določene regulirane institucije (registrirane bonitetne agencije), ki zagotavljajo storitev, ki vpliva na javni interes (bonitetne ocene, ki se lahko uporabijo za regulativne namene) v določenih okoliščinah (model izdajatelj plača). Privilegij opravljati storitve, za katere velja, da imajo pomembno vlogo pri ureditvi trga finančnih storitev, in imeti dovoljenje za tovrstno delovanje vključuje potrebo po spoštovanju določenih obveznosti, da se v vseh okoliščinah zagotovita neodvisnost in videz neodvisnosti. Bonitetna agencija, ki se ji prepove opravljati storitve bonitetnega ocenjevanja za

določenega izdajatelja, bo lahko še vedno izdajala bonitetne ocene za druge izdajatelje. Z vidika trga, na katerem pravilo rotacije velja za vse akterje, se bodo pojavile nove poslovne priložnosti, saj bodo vsi izdajatelji morali zamenjati bonitetno agencijo. Razen tega lahko bonitetne agencije vedno izdajo nenaročene bonitetne ocene o istem izdajatelju in s tem obogatijo svoje izkušnje. Nenaročene ocene niso podvržene modelu izdajatelj plača, tako da je pri njih manj možnosti za potencialna nasprotja interesov. Določitev najdaljšega obdobja poslovnega odnosa z bonitetno agencijo ali pravilo najema več bonitetnih agencij tudi omejuje svobodno gospodarsko pobudo izdajateljev. Ne glede na to pa je ob upoštevanju poseganja modela izdajatelj plača v potrebno neodvisnost bonitetnih agencij takšna omejitev z vidika javnega interesa nujna za zagotovitev neodvisnih bonitetnih ocen, ki jih vlagatelji lahko uporabijo v regulativne namene. Obenem te omejitve ne presegajo potrebnih okvirov in jih je treba razumeti predvsem kot element, ki povečuje vrednost izdajateljeve kreditne sposobnosti v očeh drugih strank in navsezadnje trga.

- (12) Ena od posebnosti bonitetnih ocen držav je, da model izdajatelj plača v splošnem ne velja. Izdane bonitetne ocene namreč večinoma niso naročene, uporabljajo pa se kot podlaga tako za naročene kot nenaročene bonitetne ocene finančnih institucij zadevne države. Zato ni treba zahtevati rotacije bonitetnih agencij, ki izdajajo bonitetne ocene držav.
- (13) Na neodvisnost bonitetne agencije v razmerju do ocenjevanega subjekta lahko vpliva tudi morebitno nasprotje interesov med pomembnimi delničarji bonitetne agencije in ocenjevanega subjekta: delničar bonitetne agencije bi lahko bil član upravnega odbora ali nadzornega sveta ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe. Pravila Uredbe (ES) št. 1060/2009 so tovrstne primere obravnavala le z vidika nasprotij interesov, ki jih povzročijo bonitetni analitiki, osebe, odgovorne za odobritev bonitetnih ocen, ali drugi zaposleni v bonitetni agenciji. Navedena uredba pa ni obravnavala potencialnih nasprotij interesov, ki jih povzročijo delničarji ali družbeniki bonitetnih agencij. Z namenom okrepiti videz neodvisnosti bonitetnih agencij v razmerju do ocenjevanih subjektov je primerno obstoječa pravila glede nasprotij interesov, ki jih povzročijo zaposleni v bonitetnih agencijah, razširiti tudi na nasprotja interesov, ki jih povzročijo delničarji ali družbeniki na pomembnih položajih v bonitetni agenciji. Zato bi se bonitetna agencija morala vzdržati izdajanja bonitetnih ocen ali razkriti morebitno ogroženost bonitetne ocene, kadar je delničar ali družbenik, ki ima v tej agenciji 10 % glasovalnih pravic, obenem član upravnega odbora ali nadzornega sveta ocenjevanega subjekta ali kadar ima naložbo v ocenjevanem subjektu. Razen tega oseba, ki je delničar ali družbenik s pomembnim vplivom na poslovno dejavnost bonitetne agencije, ne bi smela opravljati posvetovalnih ali svetovalnih storitev za ocenjevani subjekt ali povezano tretjo osebo glede njene podjetniške ali pravne strukture, sredstev, obveznosti ali dejavnosti.
- (14) Pravila o neodvisnosti in preprečevanju nasprotja interesov bi lahko postala neučinkovita, če bonitetne agencije ne bi bile medsebojno neodvisne. Za uspešno uveljavitev teh pravil je potrebno zadostno število bonitetnih agencij, ki niso povezane z odhajajočimi bonitetnimi agencijami v primeru rotacije niti z bonitetnimi agencijami, ki za istega izdajatelja vzporedno opravljajo storitve bonitetnega ocenjevanja. Glede na odsotnost zadostne ponudbe bonitetnih agencij, ki je izdajateljem na voljo na trenutnem trgu, bi bila uvedba teh pravil, usmerjena v krepitev pogojev neodvisnosti, lahko neučinkovita. Zato je zlasti primerno zahtevati strogo ločitev med odhajajočo in prihajajočo bonitetno agencijo v primeru rotacije ter med

bonitetnima agencijama, ki vzporedno opravljata storitve bonitetnega ocenjevanja za istega izdajatelja. Zadevne bonitetne agencije ne bi smele biti medsebojno povezane z obvladovanjem, kot del iste skupine bonitetnih agencij, kot delničar ali družbenik v kateri koli drugi agenciji ali prek možnosti izvrševanja glasovalnih pravic v njej, ali prek možnosti imenovanja članov upravnih odborov, poslovnih odborov ali nadzornih svetov katere koli druge bonitetne agencije.

- (15) Poleg tega bi bil zlasti okrnjen videz neodvisnosti bonitetnih agencij, če bi isti delničarji ali družbeniki vlagali v različne bonitetne agencije, ki niso del iste skupine bonitetnih agencij, zlasti če bi takšne naložbe dosegle določeno raven, ki bi tem delničarjem ali družbenikom omogočila izvrševanje določenega vpliva na poslovanje bonitetne agencije. Zato bi bilo z namenom zagotoviti neodvisnost (in videz neodvisnosti) bonitetnih agencij primerno določiti strožja pravila glede razmerij med bonitetnimi agencijami in njihovimi delničarji. Iz tega razloga nobena oseba ne bi smela sočasno imeti 5- ali večodstotnega deleža v več bonitetnih agencijah, razen če zadevne agencije niso del iste skupine.
- (16) Cilj, usmerjen v zagotovitev zadostne neodvisnosti bonitetnih agencij, vključuje preprečitev vlagateljem, da imajo v več bonitetnih agencijah sočasno 5 ali več odstotkov naložb. Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu⁶, zahteva, da bi morale osebe, ki nadzorujejo 5 % glasovalnih pravic v kotirajoči družbi, to javno razkriti, ker je med drugim v interesu vlagateljev, da so seznanjeni s spremembami v strukturi glasovalnih pravic take družbe. Pet odstotkov glasovalnih pravic velja tako za večinski delež, ki lahko vpliva na strukturo glasovalnih pravic v družbi. Zato je primerno, da se mejna vrednost 5 % uporabi za omejitev sočasnega vlaganja v več kot eno bonitetno agencijo. Ta ukrep ne more veljati za nesorazmernega, saj so vse registrirane bonitetne agencije v Uniji podjetja, ki ne kotirajo na borzi ter zato zanje ne veljajo pravila v zvezi s preglednostjo in postopkovna pravila, ki veljajo za kotirajoče družbe v EU. Delovanje nekotirajočih podjetij pogosto urejajo delničarski protokoli in sporazumi, število delničarjev ali družbenikov pa je običajno nizko. Tako lahko tudi manjšinski položaj v nekotirajoči bonitetni agenciji omogoči vpliv. Da pa bi se kljub temu zagotovila možnost čistih gospodarskih naložb v bonitetne agencije, omejitev sočasnih naložb v več bonitetnih agencij ne bi veljala za naložbe prek kolektivnih naložbenih shem, ki jih upravljajo tretje osebe, ki niso odvisne od vlagatelja in niso pod njegovim vplivom.
- (17) Nova pravila, ki omejujejo obdobje poslovnega odnosa med izdajateljem in bonitetno agencijo, bi pomembno preoblikovala trg bonitetnega ocenjevanja v Uniji, ki je danes pretežno koncentriran. Pojavile bi se nove tržne priložnosti za male in srednje velike bonitetne agencije, ki bi se morale razviti za uspešno soočenje z izzivi v prvih letih po uveljavitvi novih pravil. Takšen razvoj bo verjetno zagotovil novo raznovrstnost na trgu. Vendar bi bili cilji in učinkovitost novih pravil močno ogroženi, če bi v teh prvih letih velike uveljavljene bonitetne agencije s prevzemi konkurentom preprečile, da bi razvili verodostojne alternative. Nadaljnja konsolidacija na trgu bonitetnega ocenjevanja, ki bi jo vodili veliki uveljavljeni akterji, bi znižala število dostopnih registriranih bonitetnih agencij in s tem izdajateljem povzročila težave pri izbiri v

---

⁶ UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

trenutku, ko morajo redno imenovati eno ali več novih bonitetnih agencij, ter ovirala nemoteno delovanje novih pravil. Še pomembneje pa je, da bi nadaljnja konsolidacija, ki bi jo vodile velike uveljavljene bonitetne agencije, zlasti preprečila večjo raznovrstnost na trgu.

- (18) Učinkovitost pravil o neodvisnosti in preprečevanju nasprotja interesov, ki zahtevajo, da bonitetne agencije ne smejo dolgo opravljati storitev bonitetnega ocenjevanja za istega izdajatelja, bi lahko bila ogrožena, če bi se bonitetnim agencijam dovolilo, da postanejo neposredni ali posredni delničarji ali družbeniki drugih bonitetnih agencij.
- (19) Pomembno je poskrbeti, da se s spremembami metodologij bonitetnega ocenjevanja ne ustvarijo manj stroge metodologije. V ta namen bi morali imeti izdajatelji, vlagatelji in druge zainteresirane strani možnosti podati svoje pripombe k vsaki nameravani spremembi metodologij bonitetnega ocenjevanja. To jim bo pomagalo razumeti razloge za nove metodologije in razloge za zadevno spremembo. Pripombe izdajateljev in vlagateljev, podane k osnutkom metodologij, lahko bonitetnim agencijam priskrbijo dragocene informacije za uporabo pri opredelitvi metodologij. Poleg tega bi ESMA moral preveriti in potrditi skladnost novih metodologij bonitetnega ocenjevanja s členom 8(3) Uredbe (ES) št. 1060/2009 in ustreznim regulativnim tehničnim standardom, preden se metodologije uporabijo v praksi. ESMA bi moral preveriti, ali so predlagane metodologije rigorozne, sistematične in ustaljene ter ali jih je mogoče ovrednotiti na podlagi preteklih izkušenj, vključno s testiranjem za nazaj. Kljub temu pa ta postopek preverjanja ESMA ne bi smel pooblastiti za razsojanje o ustreznosti predlagane metodologije ali vsebine bonitetnih ocen, izdanih po uporabi metodologij.
- (20) Zaradi zapletenosti strukturiranih finančnih instrumentov bonitetne agencije niso bile vedno uspešne pri zagotavljanju dovolj kakovostnih bonitetnih ocen takšnih instrumentov. To je vodilo k izgubi zaupanja trga v tovrstne bonitetne ocene. Za povrnitev zaupanja bi bilo primerno od izdajateljev ali z njimi povezanih tretjih oseb zahtevati, naj za izdajo bonitetnih ocen strukturiranih finančnih instrumentov najamejo različni bonitetni agenciji, kar bi lahko vodilo k različnim in konkurenčnim presojam. S tem bi se lahko tudi zmanjšalo preveliko zanašanje na eno bonitetno oceno.
- (21) Direktiva xxxx/xx/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne [...] o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb⁷ je uvedla določbo, ki bankam in investicijskim družbam nalaga, da ocenijo kreditno tveganje subjektov in finančnih instrumentov, v katere same vlagajo, ter se ob tem ne zanašajo le na zunanje bonitetne ocene. To pravilo bi bilo treba razširiti na druge finančne družbe, katerih delovanje ureja pravo Unije, vključno z upravljavci naložb. Države članice ne bi smele imeti pravice predpisovati pravila, ki dovoljujejo strožje zanašanje teh vlagateljev na zunanje bonitetne ocene.
- (22) Poleg tega bi se izboljšale možnosti vlagateljev, da ocenijo kreditno kakovost strukturiranih finančnih instrumentov na podlagi informacij, če bi bile vlagateljem zagotovljene zadostne informacije o teh instrumentih. S tem bi se zmanjšala odvisnost vlagateljev od bonitetnih ocen. Razen tega bo razkrivanje ustreznih informacij o

---

⁷ UL C , , str. .

strukturiranih finančnih instrumentih ob možnosti posledičnega povečanja števila nenaročenih ocen verjetno okrepi konkurenco med bonitetnimi agencijami.

- (23) Vlagatelji, izdajatelji in druge zainteresirane strani bi morali imeti dostop do najnovejših informacij o ocenah na osrednji spletni strani. Evropski indeks bonitetnega ocenjevanja (EURIX), ki ga vzpostavi ESMA, bi moral vlagateljem omogočiti lažjo primerjavo vseh obstoječih bonitetnih ocen določenega ocenjevanega subjekta in jim priskrbeti povprečne ocene. Da bi vlagateljem omogočili primerjavo ocen istega subjekta, ki so jih izdale različne bonitetne agencije, bi morale bonitetne agencije uporabljati usklajeno ocenjevalno lestvico, ki jo bo pripravil ESMA in jo bo Komisija sprejela kot regulativen tehnični standard. Uporaba usklajene ocenjevalne lestvice bi morala biti obvezna le za objavo ocen na spletišču EURIX, medtem ko bi bonitetne agencije pri objavi ocen na svojih spletiščih lahko prosto uporabljale svoje lastne ocenjevalne lestvice. Obvezna uporaba usklajene ocenjevalne lestvice ne bi smela imeti usklajevalnega učinka na metodologije in postopke bonitetnih agencij, ampak bi morala biti omejena na zagotavljanje primerljivosti rezultatov bonitetnega ocenjevanja. Pomembno je, da so na spletišču EURIX poleg zbirnega indeksa bonitetnih ocen prikazane tudi vse razpoložljive ocene za posamezne instrumente, s čimer bi se vlagateljem omogočilo upoštevanje celotnega spektra možnosti pred sprejetjem naložbene odločitve. Zbirni indeks bonitetnih ocen lahko vlagateljem pomaga pridobiti prvi vtis o kreditni sposobnosti subjekta. EURIX bi moral manjšim in novim bonitetnim agencijam pomagati, da postanejo vidne. Evropski indeks bonitetnega ocenjevanja bi dopolnjeval informacije o preteklih rezultatih, ki jih bonitetne agencije objavijo v centralnem registru ESMA. Evropski parlament je vzpostavitev takšnega evropskega indeksa bonitetnega ocenjevanja podprl v svoji resoluciji o bonitetnih agencijah z dne 8. junija 2011⁸.
- (24) Bonitetne ocene pomembno vplivajo na naložbene odločitve, ne glede na to, ali se izdajo za regulativne namene ali ne. Zato imajo bonitetne agencije pomembno odgovornost do vlagateljev pri zagotavljanju skladnosti svojih ravnanj s pravili Uredbe (ES) št. 1060/2009 ter s tem neodvisnosti, objektivnosti in ustrezne kakovosti svojih bonitetnih ocen. Kljub temu vlagatelji zaradi odsotnosti pogodbenega razmerja med bonitetno agencijo in vlagateljem nimajo vedno možnosti za uveljavljanje odgovornosti agencije do njih. Zato je pomembno vlagateljem, ki se zanesejo na bonitetno oceno, izdano ob kršitvi pravil Uredbe (ES) št. 1060/2009, zagotoviti ustrezno pravico do odškodnine. Vlagatelj bi moral imeti možnost uveljavljati odškodninsko odgovornost bonitetne agencije za kakršno koli škodo, povzročeno s kršitvijo navedene uredbe, ki je vplivala na rezultat bonitetnega ocenjevanja. Kršitve, ki ne vplivajo na rezultat bonitetnega ocenjevanja, kot so kršitve obveznosti glede preglednosti, ne bi smele sprožati odškodninskih zahtevkov iz naslova civilne odgovornosti.
- (25) Bonitetne agencije so lahko odškodninsko odgovorne le ob namerni kršitvi obveznosti, ki jim jih nalaga Uredba (ES) št. 1060/2009, ali njihovi kršitvi iz hude malomarnosti. Ta standard krivde pomeni, da bonitetne agencije ne bi smele biti izpostavljene odškodninskemu zahtevkom ob neizpolnitvi posameznih obveznosti, ki jih določa Uredba, ne da bi ob tem resno opustile svojih dolžnosti. Navedeni standard krivde je primeren, saj dejavnost bonitetnega ocenjevanja vključuje določeno stopnjo presoje

---

⁸ 2010/2302(INI).

zapletenih ekonomskih dejavnikov, uporaba različnih metodologij pa lahko povzroči različne rezultate bonitetnega ocenjevanja, ki jih ni mogoče opredeliti kot nepravilne.

- (26) Pomembno je vlagateljem zagotoviti učinkovito pravico do odškodnine za škodo, ki jo povzročijo bonitetne agencije. Ker vlagatelji nimajo natančnega vpogleda v notranje postopke bonitetnih agencij, je videti, da bi delno obrnjeno dokazno breme v zvezi z obstojem kršitve in njenim učinkom na rezultat bilo primerno, če bi vlagatelj izkazal utemeljene razloge za obstoj takšne kršitve. Ne glede na to pa bi moralo biti dokazno breme glede obstoja škode in vzročne zveze med kršitvijo in škodo, ki sta obe bližje vlagatelju, v celoti na vlagatelju.
- (27) Glede zadev v zvezi s civilno odgovornostjo bonitetne agencije, ki niso urejene s to uredbo, bi takšne zadeve morale urejati veljavno nacionalno pravo, utemeljeno na ustreznih pravilih mednarodnega zasebnega prava. Sodišče, pristojno za odločanje o vlagateljevem odškodninskem zahtevku iz naslova civilne odgovornosti, bi moralo biti določeno na podlagi ustreznih pravil o mednarodni pristojnosti.
- (28) Dejstvo, da so institucionalni vlagatelji, vključno z upravljavci naložb, dolžni sami oceniti kreditno kakovost sredstev, sodiščem ne bi smelo preprečiti, da ugotovijo, da je kršitev te uredbe s strani bonitetne agencije povzročila vlagatelju škodo, za katero mu je ta bonitetna agencija odškodninsko odgovorna. Ta uredba bo sicer izboljšala možnosti vlagateljev za pripravo lastne ocene tveganja, vendar bodo imeli ti še naprej bolj omejen dostop do informacij kot same bonitetne agencije. Poleg tega zlasti manjši vlagatelji pogosto ne bodo sposobni opraviti kritične revizije zunanje bonitetne ocene, ki jo izda bonitetna agencija.
- (29) Za nadaljnje zmanjševanje nasprotij interesov in vzpostavitev poštene konkurence na trgu bonitetnega ocenjevanja je pomembno zagotoviti, da honorarji, ki jih bonitetne agencije zaračunavajo strankam, niso diskriminatorni. Razlike med honorarji, zaračunanimi za isto vrsto storitve, so lahko upravičene le, kadar gre za razlike pri dejanskih stroških opravljanja takšne storitve za različne stranke. Razen tega honorarji, zaračunani za storitve bonitetnega ocenjevanja, ki se opravijo za določenega izdajatelja, ne bi smeli biti odvisni od rezultatov ali izida opravljenega dela ali od zagotovitve povezanih (pomožnih) storitev. Poleg tega bi morale bonitetne agencije ESMA razkriti honorarje, prejete od posamezne stranke, in njihovo splošno politiko oblikovanja cen, s čimer bi se zagotovil učinkovit nadzor nad navedenimi pravili.
- (30) Da bi se prispevalo k izdajanju najnovejših in verodostojnih bonitetnih ocen držav ter olajšalo razumevanje uporabnikov, je pomembno redno revidirati bonitetne ocene. Poleg tega je pomembno tudi izboljšati preglednost v zvezi z opravljenim raziskovalnim delom, osebjem, dodeljenim za pripravo bonitetnih ocen, in predpostavkami, na katerih temeljijo bonitetne ocene bonitetnih agencij v zvezi z državnim dolgom.
- (31) Sedanja pravila že določajo, da je treba ocenjevanemu subjektu sporočiti oceno 12 ur pred njeno objavo. Da pa bi se izognili takšnemu obveščanju zunaj delovnega časa in ocenjevanemu subjektu zagotovili dovolj časa za preverjanje pravilnosti podatkov, na katerih temelji ocena, bi bilo treba določiti, da se ocenjevani subjekt obvesti o bonitetni oceni ali obeh glede bonitetne ocene en cel delovni dan pred njihovo objavo.

- (32) Glede na posebnosti bonitetnih ocen držav in z namenom zmanjšati tveganje nestanovitnosti je primerno od bonitetnih agencij zahtevati, da te bonitetne ocene objavljajo le v času po zaključku trgovanja na mestih trgovanja, ustanovljenih v Uniji, in najmanj eno uro pred njihovim odprtjem.
- (33) Tehnični standardi v zvezi s finančnimi storitvami bi morali zagotoviti ustrezno varstvo depozitarjev, vlagateljev in potrošnikov po vsej Uniji. Učinkovito in primerno bi bilo ESMA, kot organu z visoko specializiranim strokovnim znanjem, zaupati pripravo osnutkov regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki ne bi vključevali političnih izbir, ki bi se nato predložili Komisiji.
- (34) Komisija bi morala sprejeti osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi ESMA, v zvezi z vsebino primopredajne dokumentacije ob menjavi bonitetne agencije, vsebino, pogostostjo in predstavitvijo informacij o strukturiranih finančnih instrumentih, ki jih zagotovijo njihovi izdajatelji, uskladijajo standardne ocenjevalne lestvice, ki jo morajo uporabljati bonitetne agencije, predstavitvijo informacij, vključno s strukturo, obliko, načinom in časom poročanja, ki jih bonitetne agencije razkrijejo ESMA v zvezi z EURIX, ter vsebino in obliko rednega poročanja o honorarjih, ki jih bonitetne agencije zaračunajo, za namene neprekinjenega nadzora ESMA. Komisija bi morala sprejeti te standarde z delegiranimi akti na podlagi člena 290 Pogodbe ter v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.
- (35) Uredba (ES) št. 1060/2009 omogoča, da se bonitetne ocene, izdane v tretjih državah, uporabijo za regulativne namene, če jih izdajo bonitetne agencije, ki so certificirane v skladu s členom 5, ali bonitetne agencije, ustanovljene v Uniji v skladu s členom 4(3) navedene uredbe. Pogoj za certifikacijo je, da Komisija sprejme odločbo o enakovrednosti glede regulativnega sistema tretje države za bonitetne agencije, pogoj za odobritev pa je, da ravnanje bonitetne agencije tretje države izpolnjuje zahteve, ki so vsaj tako stroge kot ustrezna pravila EU. Nekatere od določb, ki jih uvaja ta uredba, se ne uporabljajo za ocenjevanje enakovrednosti in odobritve: To velja za določbe, ki uvajajo obveznosti samo za izdajatelje, ne pa tudi za bonitetne agencije. Poleg tega naj se v zvezi s tem ne bi obravnavali členi, ki so povezani s strukturo trga bonitetnega ocenjevanja znotraj EU in ne določajo pravil o ravnanju za bonitetne agencije. Da bi se tretjim državam dalo na voljo dovolj časa za nadgradnjo regulativnega okvira v zvezi s preostalimi novimi vsebinskimi določbami, bi se morale slednje za namene ocenjevanja enakovrednosti in odobritve uporabljati šele od 1. junija 2014. V zvezi s tem je pomembno opozoriti, da ni nujno, da so pravila regulativnega sistema tretje države enaka pravilom iz te uredbe. Kot je že pojasnjeno v Uredbi (ES) št. 1060/2009, zadostuje, da regulativni sistem tretje države dosega enake cilje in enake učinke v praksi, da se šteje za enakovrednega ali enako strogega kot regulativni sistem EU.
- (36) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev te uredbe, in sicer okrepite neodvisnosti bonitetnih agencij, spodbujanja zanesljivih postopkov in metodologij bonitetnega ocenjevanja, zmanjšanja tveganj, povezanih z bonitetnimi ocenami držav, zmanjšanja tveganja, povezanega s prevelikim zanašanjem udeležencev na trgu na bonitetne ocene, in zagotovitve pravice vlagateljev do odškodnine, ter ker se ti cilji zaradi vseevropske strukture in vpliva dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih je treba nadzorovati, lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseg navedenih ciljev.

(37) Uredbo (ES) št. 1060/2009 je zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1
Spremembe Uredbe (ES) št. 1060/2009

Uredba (ES) št. 1060/2009 se spremeni:

(1) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Vsebina

S to uredbo se uvaja skupni regulativni pristop za izboljšanje integritete, preglednosti, odgovornosti, dobrega upravljanja in zanesljivosti dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, kar bo prispevalo h kakovosti izdanih bonitetnih ocen v Uniji in k nemotenemu delovanju notranjega trga ob hkratnem doseganju visoke ravni zaščite potrošnikov in vlagateljev. Določa pogoje za izdajo bonitetnih ocen in pravila glede organizacije in ravnanja bonitetnih agencij, vključno z njihovimi delničarji in družbeniki, da se spodbuja njihova neodvisnost, izogibanje nasprotjem interesov ter okrepi zaščita potrošnikov in vlagateljev.

Ta uredba določa tudi obveznosti izdajateljev, originatorjev in sponzorjev, ustanovljenih v Uniji, glede strukturiranih finančnih instrumentov.“;

(2) v prvem odstavku člena 2 se „Skupnosti“ nadomesti z „Uniji“;

(3) člen 3(1) se spremeni:

(a) v točki (g) se „Skupnosti“ nadomesti z „Unije“;

(b) v točki (m) se „Skupnosti“ nadomesti z „Uniji“;

(c) dodajo se naslednje točke:

„(s) „izdajatelj“ pomeni izdajatelja, kot je opredeljen v točki (h) člena 2(1) Direktive 2003/71/ES;

(t) „originator“ pomeni originatorja, kot je opredeljen v točki (41) člena 4 Direktive 2006/48/ES;

(u) „sponzor“ pomeni sponzorja, kot je opredeljen v točki (42) člena 4 Direktive 2006/48/ES;

(v) „bonitetna ocena države“ pomeni:

(i) bonitetno oceno, kadar je ocenjevani subjekt država ali regionalni ali lokalni organ države,

(ii) bonitetno oceno, kadar je izdajatelj dolga ali finančne obveznosti, dolžniškega vrednostnega papirja ali drugega finančnega instrumenta država ali regionalni ali lokalni organ države;

(w) „obeti glede bonitetne ocene“ pomeni mnenje o verjetnem kratkoročnem in srednjeročnem gibanju bonitetne ocene.“;

(4) člen 4 se spremeni:

(a) v drugem pododstavku odstavka 1 se „Skupnosti“ nadomesti z „Uniji“;

(b) v odstavku 2 se „Skupnosti“ nadomesti z „Uniji“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) v uvodnem stavku se „Skupnosti“ nadomesti z „Uniji“;

(ii) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„bonitetna agencija je preverila, da dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih izvaja bonitetna agencija tretje države in na podlagi katerih se izda bonitetna ocena, ki jo je treba odobriti, izpolnjujejo zahteve, ki so vsaj tako stroge kot zahteve iz členov 6 do 12, z izjemo členov 6a, 8a, 8b in 11a, ter lahko to neprekinjeno dokazuje Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1095/1060 Evropskega parlamenta in Sveta (*) (ESMA).

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.“;

(d) v odstavku 4 se „Skupnosti“ nadomesti z „Uniji“;

(5) člen 5 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se „Skupnosti“ nadomesti z „Uniji“;

(b) v odstavku 6 se točka (b) drugega pododstavka nadomesti z naslednjim:

„(b) za bonitetne agencije v tej tretji državi veljajo pravno zavezujoča pravila, ki so enaka pravilom iz členov 6 do 12 in Priloge I, z izjemo členov 6a, 8a, 8b in 11a, ter“;

(c) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„Členi 20, 23b in 24 se uporabljajo za certificirane bonitetne agencije in bonitetne ocene, ki jih te agencije izdajo.“;

(6) vstavita se naslednja člena 5a in 5b:

„Člen 5a

Preveliko zanašanje finančnih institucij na bonitetne ocene

Kreditne institucije, investicijska podjetja, zavarovalnice in pozavarovalnice, institucije za poklicna pokojninska zavarovanja, družbe za upravljanje in investicijske družbe, upravitelji alternativnih investicijskih skladov in centralne nasprotne stranke, kot so opredeljene v Uredbi (EU) št. xx/201x Evropskega parlamenta in Sveta z dne xx. xxx 201x o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov⁹, pripravljajo lastne ocene kreditnega tveganja in se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali kreditne kakovosti finančnega instrumenta ne zanašajo izključno ali sistematično na bonitetne ocene. Organi, pristojni za nadzor teh podjetij, so dolžni podrobno preverjati ustreznost postopkov podjetij za ocenjevanje kreditnega tveganja.

Člen 5b

Zanašanje evropskih nadzornih organov in Evropskega odbora za sistemska tveganja na bonitetne ocene

Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*) (v nadaljnjem besedilu: EBA), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**) (v nadaljnjem besedilu: EIOPA), in ESMA se v svojih smernicah, priporočilih in osnutkih tehničnih standardov ne smejo sklicevati na bonitetne ocene, kadar bi takšno sklicevanje lahko sprožilo sistematično zanašanje pristojnih organov ali udeležencev na finančnih trgih na bonitetne ocene. EBA, EIOPA in ESMA so v skladu s tem dolžni najpozneje do 31. decembra 2013 pregledati obstoječe smernice in priporočila ter, kjer je primerno, odstraniti iz njih vsa sklicevanja na bonitetne ocene.

Evropski odbor za sistemska tveganja (v nadaljnjem besedilu: ESRB), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (***), se v svojih opozorilih in priporočilih ne sme sklicevati na bonitetne ocene, kadar bi takšno sklicevanje lahko sprožilo sistematično zanašanje na bonitetne ocene.

* UL L , , str. .

** UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

*** UL L 331, 15.12.2010, str. 1.“;

(7) člen 6(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Bonitetna agencija sprejme vse potrebne ukrepe, da na izdajo bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene ne vpliva nobeno obstoječe ali potencialno nasprotje interesov ali poslovni odnos, ki vključuje bonitetno agencijo, ki izdaja bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene, njeno vodilno osebje, bonitetne analitike, zaposlene, katero koli drugo fizično osebo, katere storitve

---

⁹ UL L ... , str. .

so dane na voljo ali so pod nadzorom bonitetne agencije, ali katero koli osebo, ki je z agencijo neposredno ali posredno povezana z obvladovanjem.“;

(8) vstavita se naslednja člena 6a in 6b:

„Člen 6a

Nasprotja interesov v zvezi z naložbami v bonitetnih agencijah

1. Delničar ali družbenik bonitetne agencije, ki ima najmanj 5 % kapitala ali glasovalnih pravic v tej agenciji, ne sme:

- (a) imeti 5 ali več odstotkov kapitala v kateri koli drugi bonitetni agenciji. Ta prepoved ne velja za deleže v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah, vključno z upravljanimi skladi, kot so pokojninski skladi in življenjska zavarovanja, pod pogojem, da mu deleži v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah ne omogočajo izvrševanja pomembnega vpliva na poslovne dejavnosti teh shem;
- (b) imeti pravice ali možnosti izvrševati 5 ali več odstotkov glasovalnih pravic v kateri koli drugi bonitetni agenciji;
- (c) imeti pravice ali možnosti imenovati ali razreševati člane upravnega, poslovodnega ali nadzornega organa katere koli druge bonitetne agencije;
- (d) biti član upravnega, poslovodnega ali nadzornega organa katere koli druge bonitetne agencije;
- (e) imeti možnosti izvrševati ali dejansko izvrševati prevladujoči vpliv v kateri koli drugi bonitetni agenciji ali imeti možnosti jo obvladovati ali jo dejansko obvladovati.

2. Ta člen se ne uporablja za naložbe v drugih bonitetnih agencijah, ki so del iste skupine bonitetnih agencij.

Člen 6b

Najdaljše obdobje trajanja pogodbenega razmerja z bonitetno agencijo

1. Bonitetna agencija, ki je z izdajateljem ali z njim povezano tretjo osebo sklenila pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen tega izdajatelja, ne sme izdajati bonitetnih ocen tega izdajatelja dlje kot tri leta.

2. Če je bonitetna agencija z izdajateljem ali z njim povezano tretjo osebo sklenila pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen dolžniških instrumentov tega izdajatelja, velja naslednje:

- (a) kadar se te bonitetne ocene izdajajo v času po preteku začetnega obdobja dvanajstih mesecev in pred pretekom treh let, bonitetna agencija ne sme izdati nobenih nadaljnjih bonitetnih ocen dolžniških instrumentov od trenutka, ko oceni deset dolžniških instrumentov;

- (b) kadar v začetnem obdobju dvanajstih mesecev izda najmanj deset bonitetnih ocen, bonitetna agencija ne sme izdati nobenih nadaljnjih bonitetnih ocen teh dolžniških instrumentov po koncu navedenega obdobja;
- (c) kadar izda manj kot deset bonitetnih ocen, bonitetna agencija ne sme izdati nobenih nadaljnjih bonitetnih ocen teh dolžniških instrumentov od trenutka, ko pretečejo tri leta.

3. Kadar je izdajatelj sklenil pogodbo v zvezi z isto vsebino z več kot eno bonitetno agencijo, se omejitve iz odstavkov 1 in 2 uporabljajo samo za eno od teh agencij. Vendar nobena od teh agencij ne sme imeti pogodbenega razmerja z izdajateljem, ki je daljše od šestih let.

4. Bonitetna agencija iz odstavkov od 1 do 3 štiri leta po koncu najdaljšega obdobja trajanja pogodbenega razmerja iz odstavkov od 1 in 3 ne sme z izdajateljem ali z njim povezanimi tretjimi osebami skleniti pogodbe o izdajanju bonitetnih ocen izdajatelja ali njegovih dolžniških instrumentov.

Prvi pododstavek se uporablja tudi za:

- (a) bonitetno agencijo, ki je del iste skupine bonitetnih agencij kot bonitetna agencija iz odstavkov 1 in 2;
- (b) bonitetno agencijo, ki je delničar ali družbenik bonitetne agencije iz odstavkov 1 in 2;
- (c) bonitetno agencijo, katere delničar ali družbenik je bonitetna agencija iz odstavkov 1 in 2.

5. Odstavki od 1 do 4 se ne uporabljajo za bonitetne ocene držav.

6. Kadar se po koncu najdaljšega obdobja trajanja pogodbenega razmerja v skladu s pravili v odstavkih 1 in 2 bonitetna agencija zamenja z drugo bonitetno agencijo, je odhajajoča bonitetna agencija dolžna prihajajoči bonitetni agenciji priskrbeti primopredajno dokumentacijo. Takšna dokumentacija mora vsebovati ustrezne informacije o ocenjevanem subjektu in ocenjevanih dolžniških instrumentih, ki so razumno potrebne, da se zagotovi primerljivost z bonitetnimi ocenami, ki jih je opravila odhajajoča bonitetna agencija.

Odhajajoča bonitetna agencija mora biti zmožna dokazati ESMA, da so bile takšne informacije priskrbljene prihajajoči bonitetni agenciji.

7. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi se podrobno opredelijo tehnične zahteve glede vsebine primopredajne dokumentacije iz odstavka 5.

ESMA predloži Komisiji te osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Komisija se pooblasti za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s postopkom, ki ga določajo členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;

(9) člen 7(5) se nadomesti z naslednjim:

„5. Osebni prejemki in ocena uspešnosti bonitetnih analitikov in oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen ali obetov glede bonitetne ocene, niso odvisni od višine prihodka, ki ga bonitetna agencija prejme od ocenjevanih subjektov ali povezanih tretjih oseb.“;

(10) člen 8 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Bonitetna agencija sprejme, izvaja in izvršuje ustrezne ukrepe za zagotovitev, da bonitetne ocene in obeti glede bonitetne ocene, ki jih izdaja, temeljijo na poglobljeni analizi vseh informacij, ki so ji na voljo in so pomembne za njeno analizo glede na veljavne metodologije ocenjevanja. Bonitetna agencija sprejme vse potrebne ukrepe, da so informacije, ki jih uporablja pri dodeljevanju bonitetnih ocen in obetov glede bonitetne ocene, dovolj kakovostne in da so viri teh informacij zanesljivi.“;

(b) v odstavku 5 se doda drugi pododstavek:

„Bonitetne ocene držav se revidirajo najmanj vsakih šest mesecev.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek 5a:

„5a. Bonitetna agencija, ki namerava spremeniti ali uporabiti kakršne koli nove metodologije, modele ali ključne predpostavke ocenjevanja, mora na svojem spletišču objaviti predlagane spremembe ali nove predlagane metodologije ter pozvati zainteresirane strani, da podajo pripombe, pri čemer čas za podajanje pripomb ne sme biti krajši od enega meseca, skupaj s podrobno razlago razlogov za predlagane spremembe ali nove predlagane metodologije in njihovimi posledicami.

Bonitetna agencija po preteku posvetovalnega obdobja iz prvega pododstavka obvesti ESMA o nameravanih spremembah ali novih predlaganih metodologijah.“;

(d) odstavek 6 se spremeni:

(i) uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„6. Kadar se metodologije, modeli ali ključne predpostavke ocenjevanja, uporabljene pri dejavnostih bonitetnega ocenjevanja, spremenijo po odločitvi ESMA iz odstavka 3 člena 22a, bonitetna agencija.“;

(ii) vstavi se naslednja točka (aa):

„(aa) nemudoma objavi na svojem spletišču nove metodologije skupaj z njihovo podrobno obrazložitvijo.“;

(e) doda se naslednji odstavek 7:

„7. Kadar bonitetna agencija izve za napake v svojih metodologijah ali pri njihovi uporabi, nemudoma:

- (a) sporoči te napake ESMA in vsem prizadetim ocenjevanim subjektom;
- (b) objavi te napake na svojem spletišču;
- (c) odpravi te napake v metodologijah, in
- (d) izvede ukrepe iz točk (a) do (c) odstavka 6.“;

(11) vstavita se naslednja člena 8a in 8b:

„Člen 8a

Informacije o strukturiranih finančnih instrumentih

1. Izdajatelj, originator in sponzor strukturiranega finančnega instrumenta, ustanovljeni v Uniji, morajo v skladu z odstavkom 4 javno razkriti informacije o kreditni kakovosti in uspešnosti posameznega sredstva, na katerem temelji strukturiran finančni instrument, strukturi posla listinjenja, denarnih tokovih in kakršnih koli zavarovanjih za kritje izpostavljenosti iz naslova pozicije listinjenja, ter vse informacije, ki so potrebne za izvedbo obsežnih in dobro preiščenih testov izjemnih situacij glede denarnih tokov in vrednosti zavarovanja za kritje izpostavljenosti iz naslova pozicije listinjenja.

2. Obveznost razkritja informacij v skladu z odstavkom 1 se ne razširi na zagotovitev takšnih informacij, ki bi kršila zakonske določbe, ki urejajo varstvo zaupnosti virov informacij ali obdelavo osebnih podatkov.

3. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov s podrobno opredelitvijo:

- (a) informacij, ki jih morajo osebe iz odstavka 1 razkriti, da izpolnijo obveznost, ki izhaja iz odstavka 1;
- (b) pogostosti posodabljanja takšnih informacij;
- (c) predstavitve informacij v obliki standardizirane predloge za razkritje.

ESMA predloži Komisiji te osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Komisija se pooblasti za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom, ki ga določajo členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

4. ESMA vzpostavi spletno stran za objavljanje informacij o strukturiranih finančnih instrumentih v skladu z odstavkom 1.

Člen 8b

Dvojna bonitetna ocena strukturiranih finančnih instrumentov

1. Kadar namerava izdajatelj ali povezana tretja oseba naročiti bonitetno oceno strukturiranega finančnega instrumenta, za to pooblasti najmanj dve bonitetni agenciji. Vsaka bonitetna agencija mora zagotoviti svojo neodvisno bonitetno oceno.

2. Bonitetne agencije, ki jih pooblasti izdajatelj ali z njim povezane tretje osebe iz odstavka 1, morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- (a) bonitetne agencije ne smejo biti del iste skupine bonitetnih agencij;
- (b) nobena bonitetna agencija ne sme biti delničar ali družbenik katere koli druge bonitetne agencije;
- (c) nobena bonitetna agencija ne sme imeti pravice ali možnosti izvrševati glasovalnih pravic v kateri koli drugi bonitetni agenciji;
- (d) nobena bonitetna agencija ne sme imeti pravice ali možnosti imenovati ali razreševati članov upravnega, poslovodnega ali nadzornega organa katere koli druge bonitetne agencije;
- (e) noben član upravnega, poslovodnega ali nadzornega organa v bonitetni agenciji ne sme biti član upravnega, poslovodnega ali nadzornega organa katere koli druge bonitetne agencije;
- (f) nobena bonitetna agencija ne sme imeti možnosti izvrševati ali dejansko izvrševati prevladujoči vpliv v kateri koli drugi bonitetni agenciji ali imeti možnosti jo obvladovati ali jo dejansko obvladovati.“;

(12) odstavka 1 in 2 člena 10 se nadomestita z naslednjim:

„1. Bonitetna agencija neselektivno in pravočasno razkrije vse bonitetne ocene in obete glede bonitetne ocene ter vse odločitve glede prenehanja bonitetnega ocenjevanja. V primeru odločitve o prenehanju bonitetnega ocenjevanja se navedejo tudi vsi razlogi za to odločitev.

Prvi pododstavek velja tudi za bonitetne ocene, ki se distribuirajo na podlagi naročniškega razmerja.

2. Bonitetne agencije zagotovijo, da so bonitetne ocene in obete glede bonitetne ocene predstavljeni ter obdelani v skladu z zahtevami iz oddelka D Priloge I.“;

(13) člen 11(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Vsaka registrirana in certificirana bonitetna agencija v centralnem registru, ki ga vzpostavi ESMA, da na voljo informacije o svojih preteklih rezultatih, vključno s pogostostjo prehoda bonitetnih ocen, ter informacije o bonitetnih ocenah, izdanih v preteklosti, in o njihovih spremembah. Bonitetna agencija zagotovi informacije za centralni register v standardizirani obliki, ki jo določi ESMA. ESMA omogoči javni dostop do teh informacij in vsako leto objavi povzetek informacij glede bistvenih ugotovljenih sprememb.“;

(14) vstavi se naslednji člen 11a:

„Člen 11a

Evropski indeks bonitetnega ocenjevanja

1. Vsaka registrirana in certificirana bonitetna agencija ob izdaji bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene ESMA predloži informacije o ocenjevanju, vključno z oceno in obeti glede ocenjevanega instrumenta, informacijami o vrsti ocenjevanja, vrsti izvedbe ocene ter datumu in uri objave. Predložena ocena mora temeljiti na usklajeni ocenjevalni lestvici iz točke (a) člena 21(4a).

2. ESMA vzpostavi Evropski indeks bonitetnega ocenjevanja, ki bo vključeval vse bonitetne ocene, predložene ESMA v skladu z odstavkom 1, in zbirni indeks bonitetnih ocen za vsak ocenjeni dolžniški instrument. Indeks in posamezne bonitetne ocene se objavijo na spletišču ESMA.“;

(15) v odstavku 1 člena 14 se „Skupnosti“ nadomesti z „Uniji“;

(16) člen 18(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. ESMA sporoči Komisiji, EBA, EIOPA, pristojnim organom in pristojnim področnim organom vse odločitve, sprejete v skladu s členom 16, 17 ali 20.“;

(17) člen 19(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. ESMA bonitetnim agencijam zaračuna pristojbine in takse v skladu s to uredbo ter uredbo o pristojbinah in taksah iz odstavka 2. Te pristojbine in takse v celoti pokrivajo stroške ESMA v zvezi z registracijo, certificiranjem in nadzorom bonitetnih agencij ter poplačilo vseh stroškov, ki bi jih lahko imeli pristojni organi pri izvajanju svojih nalog v skladu s to uredbo, zlasti zaradi prenosa nalog v skladu s členom 30.“;

(18) člen 21 se spremeni:

(a) odstavek 4 se spremeni:

(i) uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov s podrobno opredelitvijo.“;

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) vsebine in oblike rednega poročanja o podatkih bonitetnega ocenjevanja, za katere bodo zaprosene registrirane in certificirane bonitetne agencije z namenom neprekinjenega nadzora ESMA.“;

(iii) za točko (e) se dodata naslednja pododstavka:

„ESMA predloži Komisiji te osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2012.

Komisija se pooblasti za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom, ki ga določajo členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 4a:

„4a. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov s podrobno opredelitvijo:

- (a) usklajene standardne ocenjevalne lestvice, ki jo morajo registrirane in certificirane bonitetne agencije uporabljati v skladu s členom 11a in ki bo temeljila na meritveni lestvici za merjenje kreditnega tveganja in številu bonitetnih kategorij ter mejnih vrednostih posamezne bonitetne kategorije;
- (b) vsebine in predstavitve informacij, vključno s strukturo, obliko, načinom in časom poročanja, ki jih bonitetne agencije razkrijejo ESMA v skladu s členom 11a(1); in
- (c) vsebine in oblike rednega poročanja o zaračunanih honorarjih bonitetnih agencij, za katere bodo zaprosene bonitetne agencije z namenom neprekinjenega nadzora ESMA.

ESMA predloži Komisiji te osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2013.

Komisija se pooblasti za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom, ki ga določajo členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;

(c) odstavku 5 se doda nov pododstavek:

„Navedeno poročilo mora vsebovati tudi oceno stopnje tržne koncentracije, tveganj, ki izhajajo iz visoke koncentracije, in vpliva na celotno stabilnost finančnega sektorja.“;

(19) člen 22a se spremeni:

(a) naslov člena se nadomesti z naslednjim:

„Pregled metodologij bonitetnega ocenjevanja“;

(b) doda se naslednji odstavek 3:

„3. ESMA tudi preveri, ali posamezna nameravana sprememba metodologij bonitetnega ocenjevanja, ki jo bonitetna agencija sporoči v skladu s členom 8(5a), ustreza merilom, določenim v členu 8(3), kot je opredeljeno v regulativnem tehničnem standardu iz točke (d) člena 21(4). Bonitetna agencija sme uporabiti novo metodologijo bonitetnega ocenjevanja šele, ko ESMA potrdi skladnost metodologije s členom 8(3).

[ESMA lahko izvršuje pooblastila iz prvega pododstavka od dneva začetka veljavnosti regulativnega tehničnega standarda iz točke (d) člena 21(4) Uredbe (ES) št. 1060/2009.]

Če regulativni tehnični standard iz točke (d) člena 21(4) ni v veljavi, ESMA ne more izvrševati pooblastila iz prvega pododstavka.“;

(20) za členom 35 se vstavi naslednji naslov IIIa:

„NASLOV IIIa

CIVILNA ODGOVORNOST BONITETNIH AGENCIJ

Člen 35a

Civilna odgovornost

1. Kadar bonitetna agencija namerno ali iz hude malomarnosti zagreši katero koli kršitev, navedeno v Prilogi III, ki vpliva na bonitetno oceno, na katero se je vlagatelj zanašal ob nakupu ocenjenega instrumenta, lahko takšen vlagatelj vloži zoper to bonitetno agencijo odškodninsko tožbo zaradi kakršne koli škode, ki mu je povzročena.

2. Šteje se, da kršitev vpliva na bonitetno oceno, če se bonitetna ocena, ki jo je izdala bonitetna agencija, razlikuje od ocene, ki bi bila izdana, če bonitetna agencija ne bi zagrešila te kršitve.

3. Bonitetna agencija ravna hudo malomarno, če resno opusti dolžnosti, ki ji jih nalaga ta uredba.

4. Kadar vlagatelj ugotovi dejstva, iz katerih je mogoče sklepati, da je bonitetna agencija zagrešila kršitev, navedeno v Prilogi III, je bonitetna agencija ta, ki je dolžna dokazati, da ni zagrešila te kršitve ali da ta kršitev ni vplivala na izdano bonitetno oceno.

5. Civilna odgovornost iz odstavka 1 se ne sme vnaprej izključiti ali omejiti z dogovorom. Vsaka določba v takšnih dogovorih, ki vnaprej izključuje ali omejuje civilno odgovornost, se šteje za nično in neveljavno.“;

(21) člen 36a se spremeni:

(a) točke od (a) do (e) v odstavku 2 se nadomestijo z naslednjim:

„(a) za kršitve iz točk od 1 do 5, od 11 do 15, 19, 20, 23, od 26a do 26d, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50 in 51 oddelka I Priloge III globe znašajo najmanj 500 000 EUR in največ 750 000 EUR;

(b) za kršitve iz točk od 6 do 8, od 16 do 18, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 34, od 37 do 40, 42, od 45 do 49a, 52 in 54 oddelka I Priloge III globe znašajo najmanj 300 000 EUR in največ 450 000 EUR;

- (c) za kršitve iz točk 9, 10, 26, 26e, 36, 44 in 53 oddelka I Priloge III globe znašajo najmanj 100 000 EUR in največ 200 000 EUR;
  - (d) za kršitve iz točk 1, 6, 7 ter 8 in 9 oddelka II Priloge III globe znašajo najmanj 50 000 EUR in največ 150 000 EUR;
  - (e) za kršitve iz točk 2, 3a, 3b, 4, 4a in 5 oddelka II Priloge III globe znašajo najmanj 25 000 EUR in največ 75 000 EUR;“;
- (b) točki (g) in (h) v odstavku 2 se nadomestita z naslednjim:
- „(g) za kršitve iz točk od 1 do 3a in 11 oddelka III Priloge III globe znašajo najmanj 150 000 EUR in največ 300 000 EUR;
- (h) za kršitve iz točk 4, 4a, 4b, 4c, 6, 8 in 10 oddelka III Priloge III globe znašajo najmanj 90 000 EUR in največ 200 000 EUR;“;
- (22) odstavek 1 v členu 38a se nadomesti z naslednjim:
- „1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz tretjega pododstavka člena 5(6), člena 19(2), člena 23e(7) in člena 37 se prenese na Komisijo za obdobje štirih let od 1. junija 2011. Komisija pripravi poročilo o pooblastilu najpozneje šest mesecev pred koncem štiriletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet pooblastilo prekliče v skladu s členom 38b.“;
- (23) odstavek 1 v členu 38b se nadomesti z naslednjim:
- „1. Pooblastilo iz tretjega pododstavka člena 5(6), člena 19(2), člena 23e(7) in člena 37 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet.“;
- (24) člen 39 se spremeni:
- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:
- „Komisija najpozneje do 7. decembra 2012 oceni uporabo te uredbe, vključno z oceno opiranja na bonitetne ocene v Uniji, oceno vpliva na stopnjo koncentracije na trgu bonitetnega ocenjevanja, oceno stroškov in koristi učinkov uredbe in oceno ustreznosti plačila, ki ga ocenjevani subjekt plača bonitetni agenciji (model izdajatelj plača), ter predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu.“;
- (b) doda se naslednji odstavek 4:
- „4. Komisija najpozneje do 1. julija 2015 oceni stanje na trgu bonitetnega ocenjevanja, zlasti dostopnost zadostne izbire z vidika izpolnjevanja zahtev, navedenih v členih 6b in 8b. V pregledu se oceni tudi potreba po razširitvi obsega obveznosti iz člena 8a na druge finančne proizvode, vključno s kritimi obveznicami.“;
- (25) Priloga I se spremeni v skladu s Prilogo I k tej uredbi;

- (26) Priloga II se spremeni v skladu s Prilogo II k tej uredbi;
- (27) Priloga III se spremeni v skladu s Prilogo III k tej uredbi.

Člen 2
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Točke (7), (9), (10), (12), (13) in (25) člena 1 te uredbe pa se uporabljajo od 1. junija 2014 za namene ocenjevanja iz člena 4(3)(b) in točke (b) drugega pododstavka člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009, ali so zahteve tretjih držav vsaj tako stroge kot zahteve, navedene v členih od 6 do 12 navedene uredbe.

Točka (8) člena 1 te uredbe v povezavi s členom 6a(1)(a) Uredbe (ES) št. 1060/2009 se uporablja od [1 leto od začetka veljavnosti te uredbe] v zvezi z vsemi delničarji in družbeniki bonitetne agencije, ki so imeli 15. novembra 2011 v lasti 5 ali več odstotkov kapitala v več kot eni bonitetni agenciji.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA I

Priloga I k Uredbi (ES) št. 1060/2009 se spremeni:

(1) oddelek B se spremeni:

(a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Bonitetna agencija ugotavlja, odpravlja ali upravlja ter jasno in na vidnem mestu razkriva vsa dejanska ali potencialna nasprotja interesov, ki bi lahko vplivala na analize in presoje njenih bonitetnih analitikov, zaposlenih ter katerih koli drugih fizičnih oseb, katerih storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom in ki so neposredno udeležene pri dejavnostih bonitetnega ocenjevanja, ter oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen in obetov glede bonitetne ocene.“;

(b) točka 3 se spremeni:

(i) uvodni stavek prvega pododstavka se nadomesti z naslednjim:

„3. Bonitetna agencija ne izda bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene v kateri koli izmed naštetih okoliščin ali, v primeru obstoječe bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene, nemudoma objavi, da so bonitetna ocena ali obeti glede bonitetne ocene morebiti ogroženi, kadar:“

(ii) za točko (a) se vstavi naslednja točka (aa):

„(aa) ima delničar ali družbenik bonitetne agencije, ki ima neposredno ali posredno 10 ali več odstotkov bodisi kapitala ali glasovalnih pravic v tej bonitetni agenciji ali ki lahko drugače izvršuje pomemben vpliv na poslovne dejavnosti bonitetne agencije, neposredno ali posredno v lasti finančne instrumente ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe ali kakršno koli drugačno neposredno ali posredno lastniško udeležbo v tem subjektu ali osebi, razen deležev v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah, vključno z upravljanimi skladi, kot so pokojninski skladi ali življenjska zavarovanja, ki mu ne omogočajo izvrševanja pomembnega vpliva na poslovne dejavnosti sheme;“;

(iii) za točko (b) se vstavi naslednja točka (ba):

„(ba) se bonitetna ocena izda v zvezi z ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo, ki ima neposredno ali posredno 10 ali več odstotkov bodisi kapitala ali glasovalnih pravic v tej bonitetni agenciji;“;

(iv) za točko (c) se vstavi naslednja točka (ca):

„(ca) je delničar ali družbenik bonitetne agencije, ki ima neposredno ali posredno 10 ali več odstotkov bodisi kapitala ali glasovalnih pravic v tej bonitetni agenciji ali ki lahko drugače izvršuje pomemben vpliv na poslovne dejavnosti bonitetne agencije, član upravnega odbora ali nadzornega sveta ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe;“;

(v) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Bonitetna agencija prav tako nemudoma oceni, ali obstajajo razlogi za ponovno določitev ali umik obstoječe bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene.“;

(c) vstavi se naslednja točka 3a:

„3a. Bonitetna agencija zagotovi, da honorarji, ki jih svojim strankam zaračuna za opravo storitev bonitetnega ocenjevanja in pomožnih storitev, niso diskriminatorni in temeljijo na dejanskih stroških. Honorarji, zaračunani za storitve bonitetnega ocenjevanja, ne smejo biti odvisni od ravni bonitetne ocene, ki jo izida bonitetna agencija, ali katerega koli drugega rezultata ali izida opravljenega dela.“;

(d) v točki 4 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„4. Niti bonitetna agencija niti katera koli oseba, ki ima neposredno ali posredno najmanj 5 % kapitala ali glasovalnih pravic v bonitetni agenciji ali ki lahko drugače pomembno vpliva na poslovne dejavnosti bonitetne agencije, ne sme zagotavljati posvetovalnih ali svetovalnih storitev ocenjevanemu subjektu ali povezani tretji osebi glede podjetniške ali pravne strukture, sredstev, obveznosti ali dejavnosti navedenega ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe.“;

(e) točka 7 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) za vsako odločitev o bonitetni oceni in obetih glede bonitetne ocene identiteto bonitetnih analitikov, ki sodelujejo pri določanju bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene, in identiteto oseb, ki so bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene odobrile, informacije o tem, ali je bila bonitetna ocena naročena ali ne, ter datum njene izvedbe;“;

(ii) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) evidence, ki dokazujejo vzpostavljene postopke in metodologije, ki jih uporablja bonitetna agencija za določanje bonitetnih ocen in obetov glede bonitetne ocene;“;

(iii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) notranje evidence in dokumente, vključno z informacijami, ki niso javnega značaja, ter delovne dokumente, ki se uporabljajo kot osnova za sprejemanje vseh odločitev o bonitetnih ocenah in obetih glede bonitetne ocene;“;

(2) oddelek C se spremeni:

(a) uvodni stavek točke 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Nobena oseba iz točke 1 ne sodeluje pri določanju ali drugače vpliva na določanje bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene katerega koli ocenjevanega subjekta, če je ta oseba;“;

(b) točka (b) v točki 3 se nadomesti z naslednjim:

„(b) ne razkrivajo nobenih informacij o bonitetnih ocenah, mogočih prihodnjih bonitetnih ocenah bonitetne agencije ali njenih obetih glede bonitetne ocene, razen ocenjevanemu subjektu ali njegovim povezanim tretjim osebam;“;

(c) točka 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Oseba iz točke 1 ne sprejme zaposlitve na ključnem vodstvenem delovnem mestu pri ocenjevanemu subjektu ali s slednjim povezani tretji osebi, dokler ne preteče 6 mesecev od izdelave bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene.“

(d) točka 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Za namen člena 7(4):

(a) bonitetne agencije zagotovijo, da glavni bonitetni analitiki niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami dlje kot štiri leta;

(b) bonitetne agencije, ki jih izdajatelj ali z njim povezana tretja oseba ni pooblastila, in vse bonitetne agencije, ki izdajajo bonitetne ocene držav zagotovijo, da:

(i) bonitetni analitiki niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami dlje kot pet let;

(ii) osebe, odgovorne za odobritev bonitetnih ocen, niso vključene v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami dlje kot sedem let.

Osebe iz točk (a) in (b) prvega pododstavka dve leti od konca obdobj, določenih v navedenih točkah, ne smejo biti vključene v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z ocenjevanim subjektom ali povezanimi tretjimi osebami iz navedenih točk.“;

(3) naslov oddelka D se nadomesti z naslednjim:

„Pravila glede predstavitve bonitetnih ocen in obetov glede bonitetne ocene“;

(4) del I oddelka D se spremeni:

(a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Bonitetna agencija zagotovi, da sta v vseh bonitetnih ocenah in obetih glede bonitetne ocene jasno in vidno navedena ime in naziv delovnega mesta glavnega bonitetnega analitika, vključenega v zadevno dejavnost bonitetnega ocenjevanja, ter ime in naziv delovnega mesta osebe, ki je bila v prvi vrsti odgovorna za odobritev bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene.“;

(b) točka 2 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

- „(a) so v bonitetni oceni ali obetih glede bonitetne ocene navedeni vsi bistveni viri, ki so bili uporabljeni pri pripravi bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene, vključno z ocenjevanim subjektom ali – kjer je to primerno – njegovimi povezanimi tretjimi osebami in podatkom, ali so bili bonitetna ocena ali obeti glede bonitetne ocene razkriti temu ocenjevanemu subjektu ali njegovim povezanim tretjim osebam in spremenjeni po tem razkritju ter pred njihovo objavo;“;
- (ii) točki (d) in (e) se nadomestita z naslednjim:
- „(d) sta v bonitetni oceni jasno in vidno navedena datum, ko je bila ta prvič distribuirana, in datum, ko je bila zadnjič posodobljena, vključno z vsemi obeti glede bonitetne ocene;
- (e) poda informacije o tem, ali se bonitetna ocena nanaša na novo izdani finančni instrument in ali bonitetna agencija prvič ocenjuje finančni instrument; ter“;
- (iii) doda se naslednja točka (f):
- „(f) se v primeru obetov glede bonitetne ocene navede časovno obdobje, znotraj katerega se pričakuje sprememba bonitetne ocene.“;
- (c) vstavi se naslednja točka 2a:
- „2a. Bonitetna agencija mora razkritje metodologij, modelov in ključnih predpostavk ocenjevanja pospremiti z navodili, ki pojasnjujejo predpostavke, parametre, omejitve in negotovosti glede modelov in metodologij ocenjevanja, uporabljenih pri bonitetnih ocenah, vključno s simulacijami stresnih scenarijev, ki jih je agencija opravila pri oblikovanju bonitetnih ocen, informacijami iz bonitetne ocene o analizi denarnih tokov, ki jo je izvedla ali na katero se zanaša, pa tudi, po potrebi, podatek o vsaki pričakovani spremembi bonitetne ocene. Takšna navodila morajo biti jasna in lahko razumljiva.“;
- (d) točka 3 se nadomesti z naslednjim:
- „3. Bonitetna agencija sporoči bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene ocenjevanemu subjektu med njegovim delovnim časom in najmanj en cel delovni dan pred njihovo objavo. Te informacije vključujejo glavne elemente, na katerih ocena ali obeti temeljijo, tako da ima subjekt možnost bonitetno agencijo opozoriti na stvarne napake.“;
- (e) prvi pododstavek točke 4 se nadomesti z naslednjim:
- „4. Bonitetna agencija ob razkritju bonitetnih ocen ali obetov glede bonitetne ocene jasno in vidno navede vse značilnosti in omejitve bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene. Zlasti ob objavi vsake bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene vidno navede, ali se ji zdi kakovost razpoložljivih informacij o ocenjevanemu subjektu zadovoljiva in v kolikšnem obsegu je preverila informacije, ki ji jih je zagotovil ocenjevani subjekt ali njegove povezane tretje osebe. Če bonitetna ocena ali obeti glede bonitetne ocene vključujejo vrsto subjekta ali finančnega instrumenta, za katerega so podatki iz preteklosti omejeni, bonitetna agencija na vidnem mestu jasno navede takšne omejitve.“;

- (f) prvi pododstavek točke 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Kadar bonitetna agencija napove bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene, v sporočilih ali poročilih za javnost pojasni ključne elemente, na katerih bonitetna ocena ali obete glede bonitetne ocene temeljijo.“;

- (g) doda se naslednja točka 6:

„6. Bonitetna agencija na svojem spletišču redno razkriva informacije o vseh subjektih ali dolžniških instrumentih, ki so ji bili predloženi v prvi pregled ali predhodno ocenjevanje. Tako razkritje informacij se opravi ne glede na to, ali so izdajatelji pooblastili bonitetno agencijo tudi za končno bonitetno oceno ali ne.“;

- (5) točki 3 in 4 dela II oddelka D se črtata;

- (6) v oddelku D se doda naslednji del III:

„III. Dodatne obveznosti v zvezi z bonitetnimi ocenami držav

1. Bonitetna agencija mora pri izdaji bonitetne ocene države ali povezanih obetov glede bonitetne ocene bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene pospremiti s podrobnim raziskovalnim poročilom, ki pojasnjuje vse predpostavke, parametre, omejitve in negotovosti ter vse druge elemente, ki so bili upoštevani pri določanju te bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene. Navedeno poročilo mora biti jasno in lahko razumljivo.

2. Raziskovalno poročilo, ki spremlja spremembo glede na prejšnjo bonitetno oceno države ali povezane obete glede bonitetne ocene, mora vsebovati naslednje elemente:

- (a) podrobno oceno sprememb kvantitativne predpostavke, ki upravičujejo razloge za spremembo bonitetne ocene, in njihovo relativno težo. Podrobna ocena mora vključevati opis naslednjih elementov: dohodka na prebivalca, rasti BDP, inflacije, fiskalnega salda, salda menjave s tujino, zunanjega dolga, kazalnika gospodarskega razvoja, kazalnika neizpolnjevanja obveznosti in vseh drugih pomembnih dejavnikov, ki so bili upoštevani. Navedeno je treba dopolniti z relativno težo posameznega dejavnika;
- (b) podrobno oceno sprememb kvalitativne predpostavke, ki upravičujejo razloge za spremembo bonitetne ocene, in njihovo relativno težo;
- (c) podroben opis tveganj, omejitev in negotovosti, povezanih s spremembo bonitetne ocene; in
- (d) povzetek zapisnikov sej bonitetnega odbora, ki je sprejel odločitev o spremembi bonitetne ocene.

3. Bonitetna agencija, ki izda bonitetno oceno države ali povezanih obetov glede bonitetne ocene, sme objaviti takšno oceno ali obete le v času po zaključku trgovanja na mestih trgovanja, ustanovljenih v Uniji, in najmanj eno uro pred njihovim odprtjem. Točka 3 oddelka D.I. ostane nespremenjena.“;

- (7) del I oddelka E se spremeni:

- (a) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. svojo politiko glede objavljanja bonitetnih ocen in drugih s tem povezanih sporočil, vključno z obeti glede bonitetne ocene;“;

(b) točka 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. vse bistvene spremembe svojih sistemov, virov ali postopkov;

(8) prvi pododstavek točke 2 dela II oddelka E se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) seznam honorarjev, zaračunanih vsaki stranki za posamezno bonitetno oceno in kakršne koli pomožne storitve;“;

(b) vstavi se naslednja točka (aa):

„(aa) svojo politiko oblikovanja cen, vključno s strukturo honorarjev in merili za oblikovanje cen v zvezi z bonitetnimi ocenami za različne razrede finančnih instrumentov;“;

(9) del III oddelka E se spremeni:

(a) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. statistiko o dodelitvi osebja novim bonitetnim ocenam, pregledom bonitetnih ocen, ocenjevanju metodologij ali modelov in višjemu vodstvu ter o dodelitvi osebja dejavnostim bonitetnega ocenjevanja glede na različne razrede finančnih instrumentov (podjetniških – strukturiranih – državnih);“;

(b) točka 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. finančne informacije o prihodkih bonitetne agencije, vključno s celotnim prometom, razdeljenih na honorarje iz naslova storitev bonitetnega ocenjevanja in honorarje iz naslova pomožnih storitev, z obširnimi opisom vsake, vključno s prihodki iz pomožnih storitev, ki so bile zagotovljene strankam, za katere so bile opravljene storitve bonitetnega ocenjevanja, in razdelitvijo honorarjev po bonitetnih ocenah različnih razredov finančnih instrumentov. Informacije o celotnem prometu morajo vsebovati tudi zemljepisno razdelitev tega prometa po prihodkih, ustvarjenih v Uniji, in prihodkih na svetovni ravni;“.

PRILOGA II

V točki 1 Priloge II k Uredbi (ES) št. 1060/2009 se „Skupnosti“ nadomesti z „Uniji“.

PRILOGA III

Priloga III k Uredbi (ES) št. 1060/2009 se spremeni:

(1) del I se spremeni:

(a) točke 19, 20 in 21 se nadomestijo z naslednjim:

„19. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s točko 1 oddelka B Priloge I, če ne ugotavlja, odpravlja ali upravlja ter jasno ali vidno razkriva vseh dejanskih ali potencialnih nasprotij interesov, ki bi lahko vplivala na analize ali presoje njenih bonitetnih analitikov, zaposlenih ter katerih koli drugih fizičnih oseb, katerih storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom in ki so neposredno udeležene pri izdaji bonitetnih ocen, ali oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen ali obetov glede bonitetne ocene.

20. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi s prvim odstavkom točke 3 oddelka B Priloge I, če v kateri koli od okoliščin prvega odstavka navedene točke izda bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene oziroma če v primeru veljavne bonitetne ocene te ne objavi takoj, da so bonitetna ocena ali obeti glede bonitetne ocene lahko ogroženi zaradi navedenih okoliščin.

21. Bonitetna agencija prekrši člen 6(2) v povezavi z drugim odstavkom točke 3 oddelka B Priloge I, če nemudoma ne oceni, ali obstajajo razlogi za ponovno določitev ali umik veljavne bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene.“;

(b) vstavijo se naslednje nove točke od 26a do 26f:

„26a. Bonitetna agencija, ki je z izdajateljem ali z njim povezano tretjo osebo sklenila pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen izdajatelja, prekrši člen 6b(1), če dlje kot tri leta izdaja bonitetne ocene tega izdajatelja.

26b. Bonitetna agencija, ki je z izdajateljem ali z njim povezano tretjo osebo sklenila pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen dolžniških instrumentov izdajatelja, prekrši člen 6b(2), če v obdobju, ki je daljše od 12 mesecev, izda bonitetne ocene najmanj desetih dolžniških instrumentov istega izdajatelja ali če dlje kot tri leta izdaja bonitetne ocene dolžniških instrumentov izdajatelja.

26c. Bonitetna agencija, ki je sklenila pogodbo z vlagateljem skupaj s še vsaj eno bonitetno agencijo, prekrši člen 6b(3), če je dlje kot šest let v pogodbenem razmerju z izdajateljem.

26d. Bonitetna agencija, ki je z izdajateljem ali z njim povezano tretjo osebo sklenila pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen izdajatelja ali njegovih dolžniških instrumentov, prekrši člen 6b(4), če ne upošteva prepovedi izdajanja bonitetnih ocen izdajatelja ali njegovih dolžniških instrumentov v obdobju štirih let po koncu najdaljšega obdobja pogodbenega razmerja iz odstavkov od 1 do 3 člena 6b.

26e. Bonitetna agencija, ki je z izdajateljem ali z njim povezano tretjo osebo sklenila pogodbo o izdajanju bonitetnih ocen izdajatelja ali njegovih dolžniških instrumentov, prekrši člen 6b(6), če ob koncu najdaljšega obdobja pogodbenega razmerja z izdajateljem ali z njim povezano tretjo osebo prihajajoči bonitetni agenciji, ki jo je izdajatelj ali z njim povezana tretja oseba pooblastila za izdajanje bonitetnih ocen

tega izdajatelja ali njegovih dolžniških instrumentov, ne da na voljo primopredajne dokumentacije z zahtevanimi informacijami.

“;

- (c) točka 33 se nadomesti z naslednjim:

„Bonitetna agencija prekrši člen 7(3) v povezavi s točko 2 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da oseba iz točke 1 navedenega oddelka ne sodeluje pri določanju ali drugače vpliva na določanje bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene, kakor je določeno v točki 2 navedenega oddelka.“;

- (d) točka 36 se nadomesti z naslednjim:

„36. Bonitetna agencija prekrši člen 7(3) v povezavi s točko 7 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da oseba iz točke 1 navedenega oddelka ne sprejme ključnega vodstvenega delovnega mesta pri ocenjevanem subjektu ali s slednjim povezani tretji osebi, dokler ne preteče šest mesecev od izdelave bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene.“;

- (e) točke 38, 39 in 40 se nadomestijo z naslednjim:

„38. Bonitetna agencija prekrši člen 7(4) v povezavi s točko (i) točke (b) prvega odstavka točke 8 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da pri izdajanju nenaročenih bonitetnih ocen bonitetni analitiki niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami, dlje kot pet let.

39. Bonitetna agencija prekrši člen 7(4) v povezavi s točko (ii) točke (b) prvega odstavka točke 8 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da pri izdajanju nenaročenih bonitetnih ocen oseba, ki odobri bonitetne ocene, ni vključena v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami, dlje kot sedem let.

40. Bonitetna agencija prekrši člen 7(4) v povezavi z drugim odstavkom točke 8 oddelka C Priloge I, če ne zagotovi, da oseba iz točk (a) in (b) prvega odstavka točke 8 ni vključena v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z ocenjevanim subjektom ali povezanimi tretjimi osebami, navedenimi v teh točkah, v dveh letih po koncu obdobja, določenih v navedenih točkah.“;

- (f) točka 42 se nadomesti z naslednjim:

„Bonitetna agencija prekrši člen 8(2) če ne sprejme, izvaja ali izvršuje ustreznih ukrepov za zagotovitev, da bonitetne ocene in obeti glede bonitetne ocene, ki jih izdaja, temeljijo na poglobljeni analizi vseh informacij, ki so ji na voljo in so pomembne za njeno analizo glede na njene metodologije bonitetnega ocenjevanja.“;

- (g) točka 46 se nadomesti z naslednjim:

„Bonitetna agencija prekrši prvi stavek prvega pododstavka člena 8(5), če svojih bonitetnih ocen, razen bonitetnih ocen držav, ne spremlja ali če svojih bonitetnih ocen, razen bonitetnih ocen držav, ali metodologij ne pregleduje stalno in najmanj enkrat letno.“;

(h) vstavi se naslednja točka 46a:

„46a. Bonitetna agencija prekrši drugi pododstavek člena 8(5) v povezavi s prvim stavkom prvega pododstavka člena 8(5), če svojih bonitetnih ocen držav ne spremlja ali če svojih bonitetnih ocen držav ne pregleduje stalno in najmanj vsakih 6 mesecev.“;

(i) vstavi se naslednja točka 49a:

„49a. Bonitetna agencija prekrši točko (c) člena 8(7) v povezavi s točko (c) člena 8(6), če ne izvede ponovnega ocenjevanja bonitetne ocene, kadar so napake v metodologijah ali pri njihovi uporabi vplivale na izdajo te bonitetne ocene.“;

(2) del II se spremeni:

(a) vstavita se naslednji točki 3a in 3b:

„3a. Bonitetna agencija prekrši drugi pododstavek člena 8(5a), če ESMA ne sporoči nameravanih sprememb metodologij, modelov ali ključnih predpostavk ocenjevanja ali novih predlaganih metodologij, modelov ali ključnih predpostavk.

3b. Bonitetna agencija prekrši točko (a) člena 8(7), če ESMA ne sporoči odkritih napak v svojih metodologijah ali pri njihovi uporabi.“;

(b) vstavi se naslednja točka 4a:

„4a. Bonitetna agencija prekrši člen 11a(1), če ne da na voljo zahtevanih informacij ali če teh informacij ne zagotovi v zahtevani obliki iz navedenega odstavka.“;

(3) del III se spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka 3a:

„3a. Bonitetna agencija prekrši prvi pododstavek člena 8(5a), če na svojem spletišču ne objavi predlaganih sprememb metodologij, modelov ali ključnih predpostavk ocenjevanja ali predlaganih novih metodologij, modelov ali ključnih predpostavk ocenjevanja skupaj s podrobno razlago razlogov za predlagane spremembe in njihovimi posledicami.“;

(b) vstavijo se naslednje točke 4a, 4b in 4c:

„4a. Bonitetna agencija prekrši točko (aa) člena 8(6), če, kadar namerava uporabiti nove metodologije, na svojem spletišču ne objavi nemudoma novih metodologij skupaj z njihovo podrobno razlago.

4b. Bonitetna agencija prekrši točko (a) člena 8(7), če prizadetim ocenjevanim subjektom ne sporoči odkritih napak v svojih metodologijah ali pri njihovi uporabi.

4c. Bonitetna agencija prekrši točko (b) člena 8(7), če na svojem spletišču ne objavi odkritih napak v svojih metodologijah ali pri njihovi uporabi.“;

(c) točki 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

„6. Bonitetna agencija prekrši člen 10(2) v povezavi s točko 1 ali 2, 2a, prvim odstavkom točke 4 ali točkama 5 ali 6 dela I oddelka D Priloge I ali delov II ali III oddelka D Priloge I, če ne predloži informacij, zahtevanih s temi določbami, ko predstavi bonitetno oceno ali obete glede bonitetne ocene.

7. Bonitetna agencija prekrši člen 10(2) v povezavi s točko 3 dela I oddelka D Priloge I, če ocenjevanega subjekta ne obvesti o bonitetni oceni ali obetih glede bonitetne ocene med delovnim časom ocenjevanega subjekta in najmanj en cel delovni dan pred njihovo objavo.“.